

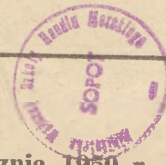
MONITOR SPÓŁDZIELCZY

ORGAN CENTRALNEGO ZWIĄZKU SPÓŁDZIELCZEGO

WARSZAWA, 25 lutego 1950 r.

Nr 3

Poz. 16-23

TREŚĆ NUMERU:

	Str.
poz. 16 — Okólnik Nr 5 Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 stycznia 1950 r. w sprawie uchylecia okólnika z dnia 17.VI.1947 r. Nr 32	
poz. 17 — Uchwała Naczelnej Rady Spółdzielczej z dnia 10 lutego 1950 r. w sprawie samorządu spółdzielczego	1
poz. 18 — Uchwała Naczelnej Rady Spółdzielczej z dnia 10 lutego 1950 r. w sprawie udziału kobiet w spółdzielczości	1
poz. 19 — Uchwała Naczelnej Rady Spółdzielczej z dnia 10 lutego 1950 r. w sprawie zatwierdzenia postanowienia prezydium NRS, dotyczącego rozwiązania Centrali Spółdzielni Wydawniczych i Księgarskich oraz Centrali Spółdzielni Ogrodniczych	3
poz. 20 — Uchwała Naczelnej Rady Spółdzielczej z dnia 11 lutego 1950 r. w sprawie planu szkolenia kadr w spółdzielczości oraz budżetu Spółdzielczego Funduszu Szkolenia Kadr na rok 1950	4
poz. 21 — Uchwała Naczelnej Rady Spółdzielczej z dnia 11 lutego 1950 r. w sprawie Spółdzielczego Instytutu Naukowego	4
poz. 22 — Uchwała Naczelnej Rady Spółdzielczej z dnia 11 lutego 1950 r. w sprawie zmian personalnych w Zarządzie Centralnego Związku Spółdzielczego i w Naczelnej Radzie Spółdzielczej	5
poz. 23 — Uchwała Zarządu Centralnego Związku Spółdzielczego z dnia 6 lutego 1950 r. w sprawie zatwierdzenia statutu wzorcowego dla spółdzielni przemysłu ludowego i artystycznego	5
Przebieg ustawodawstwa ogólnego	5
	11

16.

OKÓLNIK NR 5 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 31 stycznia 1950 r.

w sprawie uchylecia okólnika z dnia 17.VI. 1947 r. Nr 32.

Wykonanie nakreślonych planem 6-letnim zadań wymaga maksymalnego wysiłku całego świata pracy.

W administracji państwowej podobnie jak w innych gałęziach pracy powinna znaleźć pełne zastosowanie zasada wykorzystywania godzin pracy wyłącznie na wykonywanie tych czynności, które wynikają z obowiązków służbowych pracownika.

W związku z powyższym uchylam okólnik z dnia 17 czerwca 1947 r. Nr 32, zezwalający na urzędowanie zebrań związkowych i innych w godzinach urzędowych w soboty.

Prezes Rady Ministrów

(—) Józef Cyrankiewicz

17.

UCHWAŁA NACZELNEJ RADY SPÓŁDZIELCZEJ

z dnia 10 lutego 1950 r.

w sprawie samorządu spółdzielczego.

I.

Naczelna Rada Spółdzielcza, po szczegółowym rozważeniu obecnego stanu samorządu spółdzielczego we wszystkich jego ogniwach, uważa za właściwe podkreślić szczególnie doniosłą rolę i zadania samorządu spółdzielczego w Polsce Ludowej.

Akcja umasowienia organizacji spółdzielczych — jakkolwiek w r. 1949 została zapoczątkowana w sposób planowy — nie objęła w dostatecznej mierze mas

pracujących w mieście i pracującego chłopstwa na wsi.

Dotychczasowa działalność organów samorządu spółdzielczego wykazuje, że aktywność tych organów jest niedostateczna i nie obejmuje całokształtu ich działalności, oraz co gorsze, kierunek działalności i styl pracy tych organów są nie zawsze prawidłowe.

We władzach części spółdzielni zarówno w radach nadzorczych jak i zarządach w dalszym ciągu tkwią elementy klasowo obce.

W działalności niektórych organów samorządu spółdzielczości spóżywców obserwuje się nieprzewidywalne błędne i szkodliwe koncepcje integralizmu spółdzielczego.

Organy samorządu w spółdzielczości pracy nie wszędzie potrafiły skutecznie przeciwdziałać oportuizmowi, nadużyciom i marnotrawstwu środków produkcji, surowca i grosza publicznego.

Również wciąż jeszcze spotyka się objawy kłopotów i hamowania dyskusji na zebraniach niektórych spółdzielni.

Przejawy te wskazują, że Centralny Związek Spółdzielczy i zarządy central spółdzielni, jakkolwiek w ostatnim okresie zwróciły uwagę na zagadnienia samorządu, to jednak nie zrobiły wszystkiego co należało, aby zmobilizować i uaktywnić masy członkowskie do właściwego wykonania ich zadań, wzbudzić ich czujność rewolucyjną i włączyć do walki klasowej.

Te błędy i zaniedbania muszą być wyrównane w bieżącym roku.

Spółdzielczy aparat gospodarczy jest narzędziem w walce klasowej w rękach mas pracujących przeciw wyzyskiwaczom. Zaostrzająca się walka klasowa między elementami kapitalistycznymi w mieście i kapitalistami na wsi, a klasą robotniczą walczącą w sojuszu z masami pracującego chłopstwa, wyznacza samorządowi spółdzielczemu ogromnie doniosłą rolę. Spółdzielczość bowiem działa na obszarze najzacieśniej walki klasowej na terenie wsi i miast. Ubojowanie masowej organizacji spółdzielczej jest poważnym i odpowiedzialnym naszym zadaniem. Spółdzielczość — według słów Stalina — „jest to masowa organizacja ludu pracującego, organizacja niepartyjna, łącząca masy pracujące przede wszystkim jako spóżywców, a z biegiem czasu również jako wytwórców (kooperacje rolnicze)“. Ten charakter organizacji spółdzielczej włącza ją w system władzy ludowej jako jedną z zasadniczych jego dźwigni.

Samorząd spółdzielczy, który stanowi istotną cechę organizacji spółdzielczych, jest racją istnienia spółdzielni jako jednostek gospodarki uspołecznionej w określonych przez Państwo Ludowe dziedzinach gospodarki. Państwo Ludowe wyznacza w tych dziedzinach specjalne zadania organizacjom spółdzielczym doceniając twórczą rolę mas pracujących zorganizowanych w samorządzie spółdzielczym. Lekceważenie przeto roli samorządu spółdzielczego grozi niewypełnieniem zadań postawionych spółdzielczości przez Państwo Ludowe.

Biorąc pod uwagę powyższe stwierdzenie, Naczelna Rada Spółdzielcza stawia przed samorządem spółdzielczym następujące zasadnicze zadania:

1. Spółdzielczość jako organizacja masowa, prowadząca bezpośrednią działalność gospodarczą, jest szkołą socjalistycznego gospodarowania dla szerokich mas ludu pracującego. Wymaga to aktywizacji możliwie największej ilości członków spółdzielni w organach samorządu spółdzielczego na wszystkich jego szczeblach. W ten sposób spółdzielczość przyczynia się do budzenia twórczej inicjatywy mas a przez to do coraz głębszej demokratyzacji i rzeczywistego udziału mas w gospodarowaniu.

2. Wielkie zadania postawione przed spółdzielczością w 6-letnim planie wymagają pełnej mobilizacji wszystkich sił. Samorząd spółdzielczy powinien być

źródłem bodźców usprawniających wykonanie planu gospodarczego przez organizacje spółdzielcze. Walka o plan, o jego ilościowe i jakościowe wykonanie, należy nie tylko do szerokich rzesz pracowników spółdzielczych, lecz także do członków spółdzielni. Ich obowiązkiem powinno być czujne śledzenie wykonania planu przez aparat spółdzielczy.

3. Zadaniem wszystkich organów samorządu spółdzielczego jest stała i systematyczna kontrola gospodarki spółdzielczej. Walka z wszelkiego rodzaju szkodnictwem gospodarczym, sabotażem i spekulacją, marnotrawstwem dobra publicznego winna być prowadzona przy współudziale szerokich mas ludu pracującego. Formy samorządu spółdzielczego pozwalają na wypełnienie tych zadań przez masy pracujące zrzeszone w spółdzielniach.

4. Według słów Prezydenta Bolesława Bieruta „wciąganie mas do współdziałania, rozwijanie masowych form działalności społeczno-kulturalnej obok poczynań gospodarczych — łącznie z nimi — oto droga wzrostu ruchu spółdzielczego i jego znaczenia społecznego“. To wielkie zadanie stoi bezpośrednio przed samorządem spółdzielczym, który powinien prowadzić we współdziałaniu z innymi organizacjami masowymi szeroką działalność społeczno-wychowawczą wśród członków i dzięki temu pogłębiać ich świadomość a równocześnie wywalać twórczą inicjatywę.

II.

Naczelna Rada Spółdzielcza stawiając te zasadnicze zadania przed samorządem spółdzielczym stwierdza, iż realizacja ich jest uzależniona od spełnienia następujących warunków:

1. Organizacje spółdzielcze powinny być rzeczywiście organizacjami masowymi. W tym celu należy wzmocnić wysiłki nad dalszym werbunkiem nowych członków do spółdzielni, ze szczególnym zwróceniem uwagi na kobiety i młodzież.

2. Należy dążyć w sposób planowy i zorganizowany, aby aktywna grupa członków w każdej spółdzielni stale rosła ilościowo. Życie spółdzielni nie powinno opierać się na małej grupie aktywistów czynnych, w organach samorządowych, ale powinno wiązać jak najszersze masy członkowskie — w tym szerokie masy bezpartyjnych.

3. Działalność organów samorządu spółdzielczego nie może ograniczać się do formalnego wypełniania obowiązków. Zależy ona w wielkiej mierze od właściwego doboru ludzi pod względem klasowym i politycznym i możliwości ich aktywnej pracy. Należy zaostrzać czujność, aby do organów samorządowych nie przenikały elementy obce i wrogie.

4. Warunkiem właściwego działania samorządu spółdzielczego jest jego ścisłe współdziałanie z radami narodowymi oraz innymi organizacjami masowymi: związkami zawodowymi, Związkiem Samopomocy Chłopskiej, Ligą Kobiet i Związkiem Młodzieży Polskiej.

5. Wszystkie organa samorządu spółdzielczego powinny jak najszerszej stosować oręż krytyki i samokrytyki. Zasada samokrytyki szczególnie odnosi się do wystąpień zarządu i kierownictwa spółdzielni i ich placówek we wszystkich ogniach samorządowych. Korzystanie z tego oręża może znacznie usprawnić działalność spółdzielni.

6. Zarządy central i zarządy wielkich spółdzielni powinny prowadzić stałą akcję szkoleniową członków organów samorządu spółdzielczego i powinny oddać do dyspozycji samorządu dostateczny aparat pomocniczy. Aparat ten powinien mieć w hierarchii organizacyjnej właściwe miejsce i powinien być otoczony należytą uwagą i troskliwością ze strony związków.

III.

Naczelna Rada Spółdzielcza biorąc pod uwagę powyższe ogólne założenia ustala następujące wytyczne organizacyjne dla samorządu spółdzielczego na rok 1950:

1. Wszystkie spółdzielnie uporządkują rejestry członków i przystąpią do dalszego wzmoczonego wzbudzenia członków, w szczególności kobiet.
2. Przy wszystkich placówkach spółdzielczych, w szczególności przy sklepach, wytwórniach, ośrodkach maszynowych, zakładach zbiorowego żywienia zostaną powołane komitety członkowskie najpóźniej do końca I półrocza br.
3. Centrale opracują wnioski w sprawie zwiększenia kompetencji komitetów członkowskich, bez naruszenia kierowniczej roli zarządu — oraz wnioski zmierzające do usprawnienia pracy komitetów członkowskich.
4. Gminne rady kontroli i rady nadzorcze spółdzielni, względnie ich prezydium, powinny zbierać się przynajmniej raz na miesiąc celem wysłuchania sprawozdań z pracy spółdzielni.
5. Zaleca się, aby walne zgromadzenia odbyły się w r. 1950 we wszystkich spółdzielniach dwukrotnie: zwyczajne zgromadzenie sprawozdawcze w I półroczu oraz nadzwyczajne informacyjne w II półroczu.
6. Należy energicznie dążyć, aby walne zgromadzenia i zebrania wyborcze nosiły charakter rzeczywiście masowy.

7. Działalność rad okręgowych central powinna być znacznie sprawniejsza.

8. Rady Nadzorcze central powinny być ośrodkiem ożywiającym i usprawniającym działalność samorządu spółdzielczego na wszystkich szczeblach w swoim pionie, a szczególnie powinny powiązać się z radami nadzorczymi spółdzielni.

9. Centrale opracują niezwłocznie, zgodnie z nowelą do ustawy o spółdzielniach, projekty sposobu przyznania pierwszeństwa członkom spółdzielni w korzystaniu z usług spółdzielni.

10. Centrale w myśl niniejszych uwag i wytycznych opracują szczegółowy plan akcji samorządu spółdzielczego na rok 1950 i przedłożą Prezydium Naczelnej Rady Spółdzielczej za pośrednictwem Zarządu CZS do zatwierdzenia w terminie do dnia 31 marca br.

11. Zarząd CZS przygotowuje wytyczne dla aparatu rewizyjnego, zobowiązujące go do szkolenia członków organów samorządowych w czasie rewizji i wizytacji spółdzielni.

Naczelna Rada Spółdzielcza jako najwyższy stały organ samorządu spółdzielczego w Polsce postanawia dla ściślejszego powiązania swych prac z całym samorządem spółdzielczym zapraszać do uczestniczenia w swych pracach przedstawicieli organów samorządowych wszystkich central.

IV.

Dla upowszechnienia niniejszej uchwały oraz zmobilizowania wysiłków nad jej realizacją centrale zwołają konferencje terenowe aktywistów spółdzielczych, na których zostaną przedyskutowane zadania samorządu spółdzielczego, a rady nadzorcze central omówią treść niniejszej uchwały na najbliższym posiedzeniu.

18.

UCHWAŁA NACZELNEJ RADY SPÓŁDZIELCZEJ

z dnia 10 lutego 1950 r.

w sprawie udziału kobiet w spółdzielczości.

I. Naczelna Rada Spółdzielcza po wysłuchaniu sprawozdania Komisji Kobięcej stwierdza:

- że umasowienie udziału kobiet w spółdzielczości w mieście i na wsi oraz masowe wprowadzenie kobiet do władz i organów samorządu spółdzielni poczyniły ostatnio znaczne postępy.
- że jednak wyniki osiągnięte w obu tych dziedzinach wciąż jeszcze nie odpowiadają roli i znaczeniu kobiet w spółdzielczości,
- że nie zwrócono dotychczas dostatecznej uwagi na zapewnienie kobietom awansu społecznego przez masowe włączenie ich do akcji szkolenia kadr w spółdzielczości i podniesienie w ten sposób ich kwalifikacji, jak również na odciążenie kobiet od zajęć domowych,
- wreszcie, że nadzwyczaj ważna z punktu widzenia ekonomicznego i politycznego akcja aktywizacji zatrudnienia kobiet w spółdzielczości

pracy wciąż jeszcze wykazuje szereg istotnych braków.

2. Naczelna Rada Spółdzielcza zaleca radom nadzorczym central spółdzielni odbycie przy udziale przedstawicieli organizacji masowych, posiedzeń rad mających na celu opracowanie planów i metod akcji umasowienia udziału kobiet w spółdzielczości oraz masowego wprowadzenia kobiet do władz i organów samorządu spółdzielczego.
3. Naczelna Rada Spółdzielcza poleca Zarządowi CZS zwrócić się do central spółdzielni o ustalenie kwalifikacji kadr kobiecych zatrudnionych w spółdzielczości, celem przeniesienia kobiet na wyższe i bardziej odpowiedzialne stanowiska.

Pierwszy etap tej akcji powinien być zakończony przed dniem 8 marca br. jako Międzynarodowym Dniem Kobiet, aby w dniu tym można było publicznie ogłosić jej wyniki.

4. Naczelna Rada Spółdzielcza poleca Zarządowi CZS opracowanie wspólnie z komórkami szkolenia central spółdzielni planu włączenia kobiet do wszystkich kursów fachowych, prowadzonych przez spółdzielczość, a w szczególności wytypowanie kursów, w których w przeważającej liczbie mogłyby wziąć udział kobiety.

5. Naczelna Rada Spółdzielcza poleca Zarządowi CZS spowodowanie, aby Związek Spółdzielni Pracy natychmiast przeprowadził szczegółowe zbadanie sytuacji w kobiecych spółdzielniach pracy „A. Z.” oraz opracował w porozumieniu z Min. Pracy i Opieki Społecznej, Min. Przemysłu Lek-

kiego i Ligą Kobiet plan reorganizacji działalności tych spółdzielni, uwzględniający zwłaszcza:

- usprawnienie zaopatrzenia tych spółdzielni w surowce celem uniknięcia przestoju;
- zapewnienie pracującym w tych spółdzielniach kobietom minimum egzystencji;
- otoczenie tych spółdzielni odpowiednią opieką instrukcyjną oraz polityczno - wychowawczą.

6. Naczelna Rada Spółdzielcza poleca Zarządowi CZS spowodowanie, aby Związek Spółdzielni Pracy opracował w porozumieniu z Instytutem Gospodarstwa Domowego plan produkcji przez spółdzielnie wytwórcze narzędzi gospodarstwa domowego ułatwiających pracę w domu.

19.

UCHWAŁA NACZELNEJ RADY SPÓŁDZIELCZEJ

z dnia 10 lutego 1950 r.

w sprawie zatwierdzenia postanowienia Prezydium NRS, dotyczącego rozwiązania Centrali Spółdzielni Wydawniczych i Księgarskich oraz Centrali Spółdzielni Ogrodniczych.

W związku z powołaniem do życia z dniem 1 stycznia 1950 roku Domu Książki — Przedsiębiorstwa Państwowego Wyodrębnionego oraz Centrali Ogrodniczej — Przedsiębiorstwa Państwowo - Spółdzielczego, —

Naczelna Rada Spółdzielcza, opierając się na art. 14 p. c) Ustawy o Centralnym Związku Spółdzielczym i centralach spółdzielni, oraz na przepisach Ustawy z dnia 20 grudnia 1949 r. o zmianie ustaw

spółdzielczych, — zatwierdza postanowienia Prezydium NRS, dotyczące:

1. rozwiązania Centrali Spółdzielni Wydawniczych i Księgarskich z dniem 1 stycznia 1950 roku, bez przeprowadzania likwidacji, oraz

2. rozwiązania Centrali Spółdzielni Ogrodniczych z dniem 1 stycznia 1950 roku, bez przeprowadzania likwidacji.

20.

UCHWAŁA NACZELNEJ RADY SPÓŁDZIELCZEJ

z dnia 11 lutego 1950 r.

w sprawie planu szkolenia kadr w spółdzielczości oraz budżetu Spółdzielczego Funduszu Szkolenia Kadr na rok 1950.

Naczelna Rada Spółdzielcza, po zapoznaniu się z przedłożonym przez Zarząd CZS planem szkolenia kadr w spółdzielczości na rok 1950 i preliminarzem budżetowym Spółdzielczego Funduszu Szkolenia Kadr na rok 1950, zamykającym się po stronie wpływów i wydatków sumą zł 3.237.917 tysięcy (złoty: trzy miliardy dwieście trzydzieści siedem milionów dziewięćset siedemnaście tysięcy), oraz po wysłuchaniu opinii Komisji do Spraw Szkolenia i Propagandy i Komisji Budżetowo - Rewizyjnej NRS, stwierdza:

1. że uwzględniają one najpilniejsze potrzeby szkoleniowe i że są dostosowane do aktualnych możliwości aparatu szkoleniowego central i Centralnego Związku Spółdzielczego;

2. że istnieje konieczność włączenia do akcji szkolenia kadr w spółdzielczości w roku 1950 potrzeb, które obecnie jeszcze — ze względu na dokonane ostatnio reorganizacje i ze względu na szczupły aparat szkoleniowy central i CZS — nie mogły być do-

statecznie skonkretyzowane, a zwłaszcza potrzeb w zakresie szkolenia pracowników wytwórczości w pionie central spółdzielni pracy i rzemieślniczych oraz pracowników zakładów przemysłu rolnego, stołówek pracowniczych i sprzedawców sklepowych;

3. że wymaga rozpracowania i wyasygnowania dodatkowych środków spółdzielcze szkolenie kobiet (we współdziałaniu z Ligą Kobiet) i młodzieży (we współdziałaniu z ZMP).

W związku z tym, na wniosek Komisji do Spraw Szkolenia i Propagandy oraz Komisji Budżetowo - Rewizyjnej, Naczelna Rada Spółdzielcza:

1. zatwierdza plan szkolenia kadr w spółdzielczości na rok 1950 i preliminarz budżetowy Spółdzielczego Funduszu Szkolenia Kadr na rok 1950;

2. upoważnia Zarząd CZS do dokonywania przesunięć pomiędzy działami i paragrafami preliminarza budżetowego SFSK;

3. przeznacza nadwyżkę budżetową SFSK z roku 1949 na:

- a) sfinansowanie dodatkowo konkretyzowanych potrzeb szkoleniowych stosownie do poczynionych wyżej stwierdzeń,
- b) inwestycje, adaptacje i remonty oraz wyposażenie ośrodków szkoleniowych i rozbudowę ich sieci;

4. upoważnia Prezydium Naczelnej Rady Spółdzielczej do zatwierdzenia — na wniosek Zarządu CZS i po wysłuchaniu Komisji Szkolenia oraz Komisji Budżetowo - Rewizyjnej NRS — szczegółowego planu zużycia nadwyżki budżetowej SFSK z roku 1949.

21.

UCHWAŁA NACZELNEJ RADY SPÓŁDZIELCZEJ

z dnia 11 lutego 1950 r.

w sprawie Spółdzielczego Instytutu Naukowego.

Naczelna Rada Spółdzielcza, po wysłuchaniu referatu sprawozdawczego ob. Piotra Kaltenberga, kierownika Spółdzielczego Instytutu Naukowego:

1. stwierdza, iż Spółdzielczy Instytut Naukowy, jako placówka spółdzielcza, zajmująca się zagadnieniami ekonomiki uspołecznionej, spełnił swoje zadanie nie tylko w stosunku do potrzeb spółdzielczości, ale też zapoczątkował badania dotyczące zagadnień całego sektora uspołecznionego;

2. wyraża przekonanie, że państwowe instytuty naukowo - badawcze, przejmujące dorobek naukowy i zespół pracowniczy S.I.N., uwzględnią w odpowiednim zakresie potrzeby gospodarki spółdzielczej i w ten sposób ułatwią pracę aparatowi spółdzielczemu;

3. wyraża podziękowanie zespołowi pracowniczemu Spółdzielczego Instytutu Naukowego oraz życzenia pełnego zastosowania ich umiejętności i uzdolnień na nowym terenie pracy.

22.

UCHWAŁA NACZELNEJ RADY SPÓŁDZIELCZEJ

z dnia 11 lutego 1950 r.

w sprawie zmian personalnych w Zarządzie Centralnego Związku Spółdzielczego i w Naczelnej Radzie Spółdzielczej.

I. Naczelna Rada Spółdzielcza przyjmuje rezygnację członków Zarządu CZS:

1. Jana Domańskiego,
2. Ludwika Pawłowskiego,
3. Teofila Pszczółkowskiego,

którzy odwołani zostali przez władze polityczne do prac innych pozaspółdzielczych, oraz

4. Tadeusza Woynowskiego,

który pełnił funkcję członka Zarządu CZS z tytułu prezesury w Zarządzie Centrali Spółdzielni Pracy,

— wyraża im podziękowanie za dotychczasową ofiarną pracę i życzenia dalszej owocnej działalności dla dobra Polski Ludowej.

II. Naczelna Rada Spółdzielcza powołuje do Zarządu CZS:

1. Czesława Wycecha, oraz
2. Józefa Niemca, prezesa Związku Spółdzielni Pracy.

III. Naczelna Rada Spółdzielcza przyjmuje rezygnację członka Rady ob. Jana Grubeckiego i wyraża mu podziękowanie za dotychczasową ofiarną pracę.

IV. Naczelna Rada Spółdzielcza postanawia przedłożyć Radzie Ministrów kandydaturę ob. Jana Domańskiego na członka NRS.

23.

UCHWAŁA ZARZĄDU CENTRALNEGO ZWIĄZKU SPÓŁDZIELCZEGO

z dnia 6 lutego 1950 r.

w sprawie zatwierdzenia statutu wzorcowego dla spółdzielni przemysłu ludowego i artystycznego.

Na mocy § 6 pkt d) statutu Centralnego Związku Spółdzielczego, Zarząd CZS na wniosek Centrali Przemysłu Ludowego i Artystycznego, Centrali Spół-

dzielczo-Państwowej zatwierdza załączony do niniejszej uchwały statut wzorcowy dla spółdzielni przemysłu ludowego i artystycznego.

STATUT

Załącznik

Spółdzielni Przemysłu Ludowego i Artystycznego

§ 1. Spółdzielnia nosi nazwę: „Spółdzielnia Przemysłu Ludowego i Artystycznego w . . . i jest zwana w dalszym ciągu „Spółdzielnią“.

§ 2. Siedzibą Spółdzielni jest miasto (wieś) . . . a terenem działalności . . . Spółdzielnia może prowadzić pracę na innych terenach za zgodą Centrali Przemysłu Ludowego i Artystycznego Centrali Spółdzielczo-Państwowej. Czas trwania Spółdzielni nie jest ograniczony.

§ 3. Spółdzielnia jest członkiem Centralnego Związku Spółdzielczego i Centrali Przemysłu Ludowego i Artystycznego Centrali Spółdzielczo-Państwowej.

I. CEL I PRZEDMIOT DZIAŁALNOŚCI

§ 4. Celem Spółdzielni jest organizowanie w społeczne formy drobnej wytwórczości w zakresie przemysłu ludowego i artystycznego przez:

- a) zarobkowe zatrudnianie swych członków w organizowanych przez Spółdzielnię zakładach pracy wytwórczych, przetwórczych, handlowych i usługowych oraz w warsztatach chałupniczych,
- b) doskonalenie zawodowe swoich członków,
- c) szerzenie w społeczeństwie idei spółdzielczości wytwórczej jako jednej z form organizacji gospodarki Polski Ludowej,
- d) podnoszenie stopy życiowej członków Spółdzielni.

§ 5. Dla osiągnięcia celów wskazanych w § 4-tym Spółdzielnia:

- a) rozwija działalność gospodarczą w zakresie przemysłu ludowego i artystycznego oraz innych pomocniczych przemysłów, usług i zbytu w ramach narodowego planu gospodarczego,
- b) przygotowuje kadry nowych pracowników (członków),
- c) w miarę posiadania środków materialnych polepsza warunki bytu swych członków, a także ich rodzin poprzez rozbudowę akcji socjalnej,
- d) organizuje aktywny udział młodzieży i dorosłych w pracach Spółdzielni i współpracuje w tym zakresie ze Związkiem Młodzieży Polskiej, Związkiem Samopomocy Chłopskiej, Związkami Zawodowymi i organizacjami kobiecymi,
- e) nabywa, buduje, dzierżawi nieruchomości,
- f) podejmuje z zachowaniem obowiązujących przepisów wszelkie czynności, zmierzające do urzeczywistnienia celów Spółdzielni.

§ 6. Działalność gospodarcza Spółdzielni prowadzona jest we wspólnych zakładach pracy.

W wypadku, gdy Spółdzielnia nie może zorganizować pracy dla wszystkich członków we własnym zakładzie ma ona prawo:

- a) powierzać do domu produkcję swym członkom-chałupnikom,

- b) zlecać do wykonania poza zakładem spółdzielni inne czynności związane z jej działalnością gospodarczą,
- c) organizować w terenie zespoły wytwórcze do spełniania określonych czynności gospodarczych.

§ 7. Członkowie Spółdzielni — chałupnicy wytwarzający we własnych domach czy warsztatach będą zorganizowani w chałupnicze zespoły wytwórcze w zasadzie jednobranżowe.

II. CZŁONKOWIE.

§ 8. Liczba członków Spółdzielni jest nieograniczona.

§ 9. Członkiem Spółdzielni może być każda osoba fizyczna, mająca ukończone lat 18 o ile:

- a) posiada umiejętność wykonywania pracy zarobkowej w dziedzinie objętej przedmiotem działalności Spółdzielni, a jeżeli posiada własny warsztat — złoży deklarację, że nie będzie w tym warsztacie wykonywać robót na własny rachunek,
- b) utrzymuje się z własnej pracy zarobkowej i nie posiada żadnego przedsiębiorstwa opartego na pracy najemnej,
- c) zgłosiła się na członka Spółdzielni zobowiązując się wykonywać jej zlecenia zarobkowe oraz uchwały i polecenia władz Spółdzielni,
- d) zostanie zaliczona przez Zarząd w poczet kandydatów do członkostwa, co powinno być uwidocznione na deklaracji,
- e) jako kandydat odbędzie próbny okres pracy zarobkowej nieprzerwanie lub z przerwami w ciągu 100 dni roboczych.

W wypadkach wyjątkowych w odniesieniu do poszczególnych kandydatów — Rada Nadzorcza ma prawo zwykłą większością głosów okres próbny skrócić lub całkowicie uchylić.

Postanowienia niniejszego paragrafu, prócz punktów a, b, c, nie dotyczą członków założycieli, którzy stali się członkami na mocy podpisania przez siebie statutu.

§ 10. Rada Nadzorcza może przyjąć za zgodą Centrali Przemysłu Ludowego i Artystycznego na członka Spółdzielni osobę nie posiadającą kwalifikacji wymienionych w § 9, o ile praca tej osoby w Spółdzielni jest niezbędna.

§ 11. Członków i kandydatów przyjmuje Zarząd. Wstępujący kandydat podpisuje deklarację przystąpienia do Spółdzielni.

Członek odpowiada za zobowiązania Spółdzielni do wysokości zadeklarowanych udziałów.

§ 12. Przystępujący do Spółdzielni członek wpłaca całkowite wpisowe w wysokości zł 200 oraz deklaruje co najmniej jeden udział w wysokości zł 2.000. Kwota zadeklarowana na udziały winna być spłacana w sposób następujący: przy podpisaniu deklaracji przystępujący wpłaca na rachunek każdego udziału zł 200, reszta należności z tytułu zadeklarowanych udziałów winna być spłacana w 10 równych

raty miesięcznych. Przypadające raty na udziały mogą być przez Zarząd Spółdzielni potrącane z należnego członkom wynagrodzenia za pracę.

Ponadto członkowie są obowiązani do:

- a) utrwalania socjalistycznej organizacji pracy poprzez osobiste zatrudnienie, branie udziału w naradach produkcyjnych i we współzawodnictwie pracy,
- b) podwyższania wydajności pracy, zwiększania wypracowanych norm,
- c) podnoszenia jakości produkcji,
- d) przestrzegania dyscypliny pracy i popierania celów Spółdzielni oraz stosowania się do przepisów niniejszego statutu, regulaminów i prawomocnych uchwał i poleceń władz Spółdzielni.

§ 13. Członkowie mają prawo:

- a) pierwszeństwa w zatrudnieniu,
- b) brać udział w obradach Walnego Zgromadzenia, wybierać i być wybieranymi do Władz Spółdzielni,
- c) uczestniczyć w podziale nadwyżek,
- d) korzystać z kulturalnych, socjalnych urządzeń i pomocy Spółdzielni.

§ 14. Członkostwo gaśnie przez:

- a) wystąpienie,
- b) wykluczenie,
- c) zgon.

§ 15. Członek pragnący wystąpić ze Spółdzielni zgłasza swe wystąpienie na piśmie co najmniej na trzy miesiące przed końcem roku obrachunkowego. Występujący ze Spółdzielni lub przenoszący się do innej spółdzielni członek obowiązany jest przed rozwiązaniem stosunku służbowego ze Spółdzielnią do wykonania wszystkich prac zleconych mu ew. pokrycia strat poniesionych przez Spółdzielnię wskutek jego odejścia lub wystąpienia.

§ 16. Wykluczenie członka następuje wskutek:

- a) nieprzestrzegania statutu, regulaminów oraz prawomocnych postanowień władz Spółdzielni i zarządzeń Centrali,
- b) niewypełniania lub niedbałego wypełniania zobowiązań względem Spółdzielni,
- c) szkody Spółdzielni,
- d) działalności sprzecznej z celami Spółdzielni i popełnienia czynu, za który został osądzony przez władze sądowe.

Wykluczenie członka następuje uchwałą Rady Nadzorczej powziętej na wniosek Zarządu.

Zarząd obowiązany jest powiadomić pisemnie zainteresowanego członka o wykluczeniu.

Wykluczonemu przysługuje w ciągu jednego miesiąca od dnia doręczenia pisemnego zawiadomienia o wykluczeniu prawo odwołania się do Walnego Zgromadzenia o uchylenie wykluczenia.

Wykluczony członek może być przyjęty ponownie do Spółdzielni tylko na podstawie uchwały Walnego Zgromadzenia.

§ 17. Występujący lub wykluczony członek traci prawo do udziału w życiu organizacyjnym Spółdzielni, w szczególności zaś w Walnych Zgromadzeniach, z datą zgłoszenia swego wystąpienia względnie z datą powzięcia przez Radę Nadzorczą uchwały o jego wykluczeniu.

Członek występujący lub wykluczony ze Spółdzielni na podstawie przepisów niniejszego statutu nie traci prawa do udziału w podziale czystej nad-

wyżki w myśl niniejszego statutu, za czas pracy w Spółdzielni.

§ 18. Ustępującym i wykluczonym ze Spółdzielni członkom, wpłaty na udziały są zwracane w trzy miesiące po zatwierdzeniu przez Walne Zgromadzenie bilansu za rok operacyjny, w którym wystąpienie członka nastąpiło. W razie strat Spółdzielni są stosowane potrącenia z udziałów członkowskich, zgodnie z Ustawą o Spółdzielniach.

§ 19. Korzystanie w Spółdzielni z pracy najemnej nieczłonków dozwolone jest tylko dla wykonania prac posiłkowych, nie stanowiących podstawowego przedmiotu działalności gospodarczej Spółdzielni, niezbędnych dla całokształtu działalności Spółdzielni oraz prac, które wymagają specjalnych uzdolnień i wiadomości, z tym jednak, że liczba zatrudnionych najemnie nieczłonków nie może przekraczać 20% ogólnej liczby zatrudnionych członków i kandydatów.

W wyjątkowych wypadkach najemna praca może być czasowo dopuszczona również w podstawowej działalności Spółdzielni, jak również przekroczona wyżej podana norma, jednak za każdorazowym zezwoleniem Centrali Przemysłu Ludowego i Artystycznego.

§ 20. Pewne funkcje w Spółdzielni mogą być powierzane tylko tym pracownikom, którzy uzyskali odpowiednie uprawnienia w Centrali Przemysłu Ludowego i Artystycznego (§ 30 Statutu Centrali Przemysłu Ludowego i Artystycznego).

§ 21. Na podstawie wskazań Centrali i obowiązujących umów zbiorowych Zarząd Spółdzielni opracowuje normy pracy i wynagrodzeń dla każdego rodzaju robót wykonywanych w Spółdzielni zarówno w jej zakładach jak i dla wykonujących pracę chałupniczo.

Normy pracy i wynagrodzeń, odbiegające od ustalonych zasad, wymagają zatwierdzenia Centrali.

III. ORGANY SPÓŁDZIELNI.

§ 22. Organami Spółdzielni są:

- A. Walne Zgromadzenie,
- B. Rada Nadzorcza,
- C. Zarząd,
- D. Komitety Członkowskie.

A. Walne Zgromadzenie.

§ 23. Prawa przysługujące ogółowi członków w sprawach Spółdzielni wykonują w drodze uchwał obecni na Walnym Zgromadzeniu członkowie. Członek może brać udział w Walnym Zgromadzeniu tylko osobiście. Jeżeli zwołanie Walnego Zgromadzenia na skutek znacznej liczebności lub znacznego rozrzućenia w terenie członków Spółdzielni napotyka na trudności, to wówczas za zgodą Centrali Walne Zgromadzenie może być zastąpione przez Walne Zgromadzenie Przedstawicieli.

Każdy członek (przedstawiciel) ma prawo jednego głosu bez względu na ilość reprezentowanych udziałów.

§ 24. O ile liczba członków Spółdzielni przekroczy 300 — Walne Zgromadzenie za zgodą Centrali może być zastąpione przez Walne Zgromadzenie Przedstawicieli.

Wyboru Przedstawicieli na Walne Zgromadzenie dokonują członkowie zespołów na zebraniach zwolny-

wanych przed Walnym Zgromadzeniem Przedstawicieli w stosunku: jeden na każdym pełnych członków, należących do danej Spółdzielni w/g stanu na dzień 31 grudnia ub. roku. Ścisłą liczbę przedstawicieli z poszczególnych zespołów w/g powyższej zasady, ustala Zarząd Spółdzielni i podaje w ogłoszeniu o zwołaniu Zgromadzenia Przedstawicieli.

Ogółem powołanych w ten sposób przedstawicieli nie może być mniej niż 30.

§ 25. Przedstawicielem na Walne Zgromadzenie nie może być członek Spółdzielni zajmujący w niej płatne stanowisko urzędnicze, członek Zarządu lub Rady Nadzorczej. Kadencja przedstawicieli trwa jeden rok (od jednego Walnego Zgromadzenia do drugiego) i kończy się na zebraniu zespołu, odbywanym przed Walnym Zgromadzeniem Przedstawicieli.

§ 26. Do kompetencji Walnego Zgromadzenia należą:

- a) wybór i odwołanie członków Rady Nadzorczej,
- b) ustalanie wysokości diet dla członków Rady Nadzorczej i jej komisji za udział w pracach kontrolnych i posiedzeniach,
- c) zatwierdzanie sprawozdań Zarządu i Rady Nadzorczej, bilansów, planów finansowo-gospodarczych oraz projektów budżetu i udzielanie skwitowania członkom Zarządu i Rady Nadzorczej,
- d) oznaczanie najwyższej sumy zobowiązań Spółdzielni,
- e) podział czystej nadwyżki i ustalenie sposobu pokrycia strat w granicach statutowych i ustawowych,
- f) decydowanie o sprzedaży nieruchomości i zaciąganiu na nie pożyczek hipotecznych,
- g) zatwierdzanie regulaminów dla Walnych Zgromadzeń i Rady Nadzorczej,
- h) podejmowanie uchwał w przedmiocie sprawozdań z rewizji ustawowej,
- i) postanawianie o zmianie statutu,
- j) załatwianie odwołań wykluczonych członków i rozpatrywanie zażaleń na Radę Nadzorczą,
- k) decydowanie o rozwiązaniu i likwidacji Spółdzielni,
- l) inne sprawy, które z mocy ustawy lub niniejszego statutu należą do kompetencji Walnego Zgromadzenia.

§ 27. Walne Zgromadzenia zwoływane są przez Zarząd w miarę potrzeby jednak co najmniej raz na rok. Doroczne Walne Zgromadzenie powinno się odbyć przed upływem kwietnia.

Ponadto Zarząd obowiązany jest zwołać Walne Zgromadzenie na żądanie:

- a) Rady Nadzorczej,
- b) $\frac{1}{10}$ wszystkich członków Spółdzielni, wyrażone w podpisany przez nich umotywowanym wniosku,
- c) Centrali Przemysłu Ludowego i Artystycznego.

Walne Zgromadzenie powinno być zwołane w ciągu miesiąca od daty złożenia wniosku.

W przypadkach kiedy Zarząd nie zwoła Walnego Zgromadzenia na żądanie wymienionych czynników, Walne Zgromadzenie może zwołać Rada Nadzorcza lub Centrala Przemysłu Ludowego i Artystycznego.

§ 28. O czasie, miejscu i porządku obrad Walnego Zgromadzenia członkowie (przedstawiciele) powinni być powiadomieni imiennie drogą pisemną, co najmniej na 14 dni przed terminem, w wypadkach wyjątkowych na 7 dni.

Zwołane w ten sposób Walne Zgromadzenie ważne jest przy obecności co najmniej jednej czwartej liczby członków (przedstawicieli). Podany w zawiadomieniach porządek obrad Walnego Zgromadzenia ustala Zarząd. W porządku obrad obowiązany jest Zarząd umieścić sprawy zlecone przez Centralę, Radę Nadzorczą i zawarte w prawidłowo zgłoszonych wnioskach członków Spółdzielni.

O terminie, miejscu i porządku obrad Zgromadzenia Zarząd zawiadamia Centralę Przemysłu Ludowego i Artystycznego, Okręgową względnie Powiatową Radę Związków Zawodowych, miejscową organizację Związku Samopomocy Chłopskiej, Ligę Kobiet, miejscową organizację Związku Młodzieży Polskiej, z zachowaniem powyżej ustalonego terminu.

Przedstawiciele wymienionych organizacji posiadają na Walnym Zgromadzeniu głos doradczy.

§ 29. Walne Zgromadzenie zagaja przewodniczący Rady Nadzorczej lub jego zastępca.

Przewodniczącego, jego zastępcę i sekretarza powołują zebrani członkowie spośród siebie.

Przewodniczącym nie może być członek Zarządu.

Powyższe osoby podpisują protokół Walnego Zgromadzenia, który winien być wpisany do księgi protokółów. Odpis protokołu powinien być w ciągu miesiąca przesłany do wiadomości Centrali.

§ 30. Uchwały na Walnym Zgromadzeniu zapadają zwykłą większością głosów oddanych, z wyjątkiem uchwał, dla których ustawa i statut przewiduje wyższe wymagania.

Wybory i odwołanie członków Rady Nadzorczej i ich zastępców odbywają się w drodze tajnego głosowania z wykluczeniem aklamacji.

Do powzięcia uchwały odwołującej członków Rady Nadzorczej potrzebna jest większość $\frac{3}{4}$ głosów oddanych.

Na żądanie $\frac{1}{10}$ obecnych członków lub przedstawicieli Centrali przewodniczący Walnego Zgromadzenia jest obowiązany zarządzić w każdej sprawie głosowanie tajne.

B. Rada Nadzorcza.

§ 31. Rada Nadzorcza jest organem nadzorczym i kontrolującym.

Rada Nadzorcza składa się 6-10 członków i 4-6 zastępców, wybieranych na przeciąg 2 lat przez Walne Zgromadzenie spośród członków Spółdzielni w głosowaniu tajnym zwykłą większością głosów. Do Rady Nadzorczej należy wybierać przede wszystkim przodowników pracy i aktywnych społecznie pracowników.

W Radzie Nadzorczej mogą być reprezentowane z głosem doradczym:

- a) właściwa terenowa organizacja Związku Samopomocy Chłopskiej,
- b) miejscowa terenowa Liga Kobiet,
- c) Okręgowa względnie Powiatowa Rada Związków Zawodowych,
- d) miejscowa organizacja Związku Młodzieży Polskiej,

- e) w wypadku, gdy członkami Spółdzielni są mieszkańcy wsi i miasta, wówczas do Rady Nadzorczej wchodzi przedstawiciel Związku Samopomocy Chłopskiej i Związków Zawodowych po 1 przedstawicielu.

W tym celu Zarząd Spółdzielni obowiązany jest zawiadomić wymienione organizacje o terminie Walnego Zgromadzenia, na którym mają być dokonane wybory Rady Nadzorczej.

§ 32. W razie ustąpienia członka Rady Nadzorczej, wchodzi na jego miejsce zastępca, powołany przez Radę Nadzorczą z listy zastępców wybranych przez Walne Zgromadzenie w ilości połowy liczby członków Rady Nadzorczej.

§ 33. Corocznie ustępuje połowa członków Rady Nadzorczej i zastępców, przy czym w pierwszym roku przez losowanie. Ustępujący może być wybrany ponownie.

§ 34. Do kompetencji Rady Nadzorczej w szczególności należy:

- a) wybór i odwołanie prezesa i członków Zarządu,
- b) zawieszanie członków Zarządu na podstawie własnej decyzji, lub na polecenie Centrali,
- c) podejmowanie decyzji w sprawie uchylania lub przedłużania okresu próbnego dla kandydatów,
- d) wykluczanie członków na podstawie wniosków zgłoszonych przez Zarząd,
- e) kontrola rachunkowości, kasy jak i całokształtu działalności spółdzielni, opiniowanie zamknięć rachunkowych i planów finansowo-gospodarczych,
- f) kontrola wykonania planów finansowo-gospodarczych,
- g) decyzja o nabywaniu nieruchomości, sprzedaży maszyn i trwałych urządzeń,
- h) rozstrzyganie sporów personalnych Spółdzielni i rozpatrywanie zażaleń na Zarząd,
- i) zwoływanie Walnych Zgromadzeń o ile tego nie uczyni Zarząd,
- j) ustalanie wynagrodzeń dla członków Zarządu zgodnie z wytycznymi Centrali i Centralnego Związku Spółdzielczego,
- k) wybór delegatów na zjazdy i konferencje na wspólnym posiedzeniu Rady i Zarządu,
- l) uchwalanie regulaminów dla Zarządu.

§ 35. Rada Nadzorcza wybiera ze swego grona przewodniczącego, jego zastępcę i sekretarza.

§ 36. Dla wykonania swych zadań Rada Nadzorcza powołuje Komisje: Rewizyjną i Gospodarczą. W miarę potrzeby Rada Nadzorcza może powołać inne Komisje z udziałem rzeczoznawców spośród i spoza członków Spółdzielni.

§ 37. Rada Nadzorcza zbiera się w miarę potrzeby, nie rzadziej jednak niż raz w miesiącu.

Uchwały Rady Nadzorczej w sprawach objętych porządkiem obrad są prawomocne, jeżeli zostały powzięte bezwzględną większością głosów przy udziale więcej niż połowy członków, w tym przewodniczącego lub jego zastępcy.

W posiedzeniach Rady Nadzorczej mogą uczestniczyć z głosem doradczym członkowie Zarządu Centrali Przemysłu Ludowego i Artystycznego lub instytucji ściśle współpracujących ze Spółdzielnią.

§ 38. Posiedzenia Rady Nadzorczej i Komisji powinny być protokołowane w osobnej księdze. Protokół podpisuje przewodniczący i sekretarz.

§ 39. Za uczestnictwo w posiedzeniach i w pracach Rady Nadzorczej oraz za prace w powołanych przez nią komisjach członkowie jej pobierają diety uchwalone przez Walne Zgromadzenie w ramach norm ustalonych przez Centralę.

C. Zarząd.

§ 40. Zarząd składa się z przewodniczącego i dwóch członków wybranych spośród członków spółdzielni przez Radę Nadzorczą bezwzględną większością w głosowaniu tajnym na czas nieograniczony.

Członek Zarządu może być odwołany lub zawieszony uchwałą Rady Nadzorczej, powziętą w głosowaniu tajnym bezwzględną większością głosów oddanych, lub odwołany decyzją Zarządu Centrali Przemysłu Ludowego i Artystycznego.

§ 41. Zadaniem Zarządu jest bezpośrednie zarządzanie wszystkimi sprawami Spółdzielni, reprezentowanie Spółdzielni oraz działanie w jej imieniu w granicach ustalonych ustawą, statutem i regulaminem Zarządu.

Do kompetencji Zarządu należy w szczególności:

- a) przyjmowanie do Spółdzielni kandydatów i członków,
- b) stawianie wniosków o wykluczenie członków,
- c) zatrudnianie zarobkowo nieczłonków, zawieranie z nimi umów określających zakres ich obowiązków pracy, wynagrodzenie i odpowiedzialność, odwoływanie z pracy członków,
- d) mianowanie i odwoływanie kierowników Chałupniczych Zespołów Wytwórczych,
- e) ustalanie kolejności zatrudnienia członków i kandydatów w wypadku braku pracy w Spółdzielni dla wszystkich członków i kandydatów,
- f) dokonywanie wpłat i wypłat oraz przechowywanie gotówki i innych wartościowych papierów bezpośrednio lub przez wyznaczonych pracowników,
- g) wystawianie i przyjmowanie weksli oraz zaciąganie zobowiązań w granicach uchwał Walnego Zgromadzenia,
- h) zawieranie umów na wykonywanie robót i usług przez Spółdzielnię,
- i) nabywanie i zbywanie nieruchomości na podstawie uchwały Walnego Zgromadzenia i Rady Nadzorczej,
- j) ubezpieczenia majątku Spółdzielni,
- k) wydawanie pełnomocnictw,
- l) opracowywanie regulaminów wewnętrznych Spółdzielni do zatwierdzenia przez właściwe instancje Spółdzielni oraz regulaminów i instrukcji normujących tok pracy w Spółdzielni,
- l) prowadzenie rachunkowości, biurowości, korespondencji, sporządzanie sprawozdań rocznych, bilansów, planów działalności i budżetu Spółdzielni bezpośrednio lub przez wyznaczonych pracowników,
- m) prowadzenie akcji socjalnej,
- n) zwoływanie Walnych Zgromadzeń i ustalanie liczby przedstawicieli dla każdego zespołu.

§ 42. Zarząd rozdziela funkcje między przewodniczącego i pozostałych członków. Posiedzenia Zarządu

odbywają się w miarę potrzeby, nie rzadziej jednak niż raz na tydzień przy czym porządek obrad i uchwaly posiedzeń powinny być protokołowane w osobnej księdze.

Protokoły podpisują obecni na zebraniu członkowie Zarządu.

Posiedzenia zwołuje przewodniczący. Posiedzenia są prawomocne przy obecności co najmniej 2-ch członków. W posiedzeniach Zarządu mogą brać udział z głosem doradczym przewodniczący Rady Nadzorczej, jego zastępca, odpowiedzialni pracownicy i przedstawiciel Centrali.

§ 43. Oświadczenia woli w imieniu Spółdzielni składają przez swe podpisy pod firmą Spółdzielni dwaj członkowie Zarządu.

Umowy kupna i obciążania nieruchomości, zawarte w imieniu Spółdzielni przez Zarząd, wymagają dla swojej ważności zatwierdzenia przez Radę Nadzorczą.

§ 44. Członkowie Zarządu obowiązani są cały ustawowy czas pracy przeznaczać Spółdzielni.

Członek-pracownik Spółdzielni będąc powołany do Zarządu Spółdzielni może pozostać nadal jej pracownikiem na określonym stanowisku zarobkowym, pełnionym dotychczas w zależności od posiadanych kwalifikacji zawodowych.

W przypadku tym działalność w Zarządzie jest dla niego pracą dodatkową obok pracy zasadniczej we właściwym jego zawodzie. Za jego dodatkowo spełniane czynności w Zarządzie Rada Nadzorcza ma prawo przyznać mu dodatkowe wynagrodzenie, wysokość którego może sięgać od 25%—50% uzyskiwanego zarobku miesięcznego przy jego normalnym zatrudnieniu.

Jeśli działalność w Zarządzie członka-pracownika zabiera mu zbyt wiele czasu i uniemożliwia normalną pracę zarobkową na równi z innymi pracownikami w swoim zawodzie, otrzymuje on wówczas wynagrodzenie w/g norm ustalonych dla Zarządu.

§ 45. Nie można być równocześnie członkiem Zarządu i Rady Nadzorczej. Członkowie Zarządu, Rady Nadzorczej i odpowiedzialni pracownicy nie mogą pozostawać między sobą w związku małżeńskim, nie mogą być ze sobą spokrewnieni ani powinowaceni bądź w linii prostej, bądź też do drugiego stopnia linii bocznej.

§ 46. Członkowie Rady Nadzorczej i Zarządu ponoszą osobistą odpowiedzialność majątkową za swoje czyny i zaniedbania, przez które Spółdzielnia poniosła straty.

Jeśli winnych jest dwóch lub więcej — odpowiadają solidarnie.

D. Komitety członkowskie.

§ 47. Przy poszczególnych zakładach pracy Spółdzielni działają komitety członkowskie w składzie 3 osób, wybranych spośród pracowników zakładu.

Wyboru komitetów członkowskich dokonują członkowie-pracownicy poszczególnych zakładów pracy.

Do kompetencji komitetów członkowskich należy:

- a) opiniowanie planów gospodarczych zakładów i czuwanie wraz z kierownictwem nad ich wykonaniem,
- b) przedstawianie za pośrednictwem kierownictwa zakładu Zarządowi Spółdzielni opinii o

sprawności i przydatności personelu danych zakładów,

- c) przedstawianie za pośrednictwem kierownictwa zakładu Zarządowi Spółdzielni opinii i wniosków w sprawie działalności gospodarczej zakładów,
- d) organizowanie współzawodnictwa i racjonalizatorstwa pracy.

Zarząd obowiązany jest rozpatrzyć złożone opinie i wnioski oraz powiadomić komitety o zajęтым stanowisku. W przypadku różnicy zdań pomiędzy Zarządem a Komitetem decyduje Rada Nadzorcza.

Szczegółowe zadania i obowiązki komitetów członkowskich oraz organizację ich pracy ustala regulamin uchwalony przez Zarząd Spółdzielni.

Komitety członkowskie nie mają prawa występować na zewnątrz.

IV. CHAŁUPNICZE ZESPOŁY WYTWÓRCZE.

§ 48. Członkowie Spółdzielni, pracujący chałupniczo stają się członkami odpowiednich zespołów wytwórczych.

§ 49. Członek zespołu winien złożyć deklarację, że będzie w swym warsztacie wykonywał pracę wyłącznie na rachunek Spółdzielni. Gdyby Spółdzielnia nie mogła zapewnić mu ciągłości pracy, dopuszcza się wykonywanie pracy dla osób innych poza Spółdzielnią na zasadach określonych regulaminem.

§ 50. Na czele zespołu stoi Komitet, składający się z Kierownika Zespołu i dwóch członków. Kierownika Zespołu mianuje Zarząd Spółdzielni. Dwóch członków wybiera Zespół.

§ 51. Członkowie Zespołów Wytwórczych wykonują pracę indywidualnie, bądź zespołowo. Za pracę zespołową członkowie są odpowiedzialni solidarnie, za pracę indywidualną — osobiście wobec władz Spółdzielni.

§ 52. Do zadań Komitetu Chałupniczego Zespołu Wytwórczego należy kierowanie całością prac organizacyjnych i produkcyjnych Zespołu, a w szczególności:

- a) reprezentowanie Zespołu wobec Spółdzielni,
- b) czuwanie nad jakością wyrobów i terminowością wykonania przyjętych zleceń,
- c) kontrola materiałów i wyrobów,
- d) czuwanie nad wykonaniem planu produkcyjnego,
- e) zwoływanie narad wytwórczych i oszczędnościowych,
- f) organizowanie współzawodnictwa i racjonalizatorstwa pracy.

Przewodniczącym zebrań Komitetu i Zespołu jest Kierownik Zespołu, do którego zadań należy:

- a) kierowanie pracą Komitetu,
- b) dokonywanie wypłat członkom Zespołu,
- c) kierowanie werbunkiem kandydatów i przedstawianie Zarządowi wniosków o ich przyjęcie,
- d) przyjmowanie zleceń od Spółdzielni,
- e) przekazywanie Zarządowi Spółdzielni zleceń zgłoszonych przez zleceniodawców,
- f) odbieranie gotowych wyrobów od członków Zespołu i przekazywanie ich Spółdzielni.

§ 53. Chałupnicze Zespoły Wytwórcze są tylko wewnętrznymi organami Spółdzielni i nie mają prawa występować na zewnątrz w imieniu Spółdzielni.

V. FUNDUSZE.

§ 54. Na fundusze Spółdzielni składają się:

- a) fundusz udziałowy,
- b) „ zasobowy (społeczny),
- c) „ specjalny.

§ 55. Fundusz udziałowy tworzy się z udziałów wpłacanych w myśl § 12 niniejszego statutu. Udziały nie podlegają oprocentowaniu.

§ 56. Fundusz zasobowy (społeczny) tworzy się:

- a) z wpisowego,
- b) z corocznych potrąceń z czystej nadwyżki,
- c) z darowizn, legatów, dotacji,
- d) z niepodjętych w swoim czasie udziałów i innych kwot, przysługujących członkom i osobom trzecim.

Fundusz zasobowy nie może być w żadnym wypadku podzielony między członków.

§ 57. Fundusz specjalny tworzy się:

- a) z wpływów o specjalnym przeznaczeniu,
- b) z dobrowolnych składek członkowskich, przeznaczonych na określony cel,
- c) z przelewów z czystej nadwyżki.

O tworzeniu funduszu specjalnego i jego przeznaczeniu decyduje Rada Nadzorcza na wniosek Zarządu.

Fundusze specjalne nie mogą ulec podziałowi między członków.

VI. RACHUNKOWOŚĆ.

§ 58. Rokiem obrachunkowym jest rok kalendarzowy. Jeśli rozpoczęcie działalności nastąpiło po 1 lipca, to pierwszy rok obrachunkowy kończy się z dniem 31 grudnia roku następnego.

§ 59. Spółdzielnia prowadzi rachunkowość według obowiązujących przepisów i podług systemu zaleconego przez Centralę Przemysłu Ludowego i Artystycznego.

§ 60. Z końcem roku Zarząd sporządza spis inwentarza, zamyka wszystkie rachunki, sporządza bilans i składa sprawozdanie roczne, przy czym należy prze-

strzegać obowiązujących przepisów i zaleceń Centrali.

§ 61. Sprawozdanie roczne wraz z bilansem, wykonaniem planu finansowo-gospodarczego i projektem podziału nadwyżki powinien Zarząd przedstawić Radzie Nadzorczej nie później niż w marcu roku następnego po roku sprawozdawczym.

Przyjęte przez Radę Nadzorczą sprawozdanie, bilans oraz projekt podziału nadwyżki powinny być przesłane członkom lub wywieszane w lokalu Spółdzielni co najmniej na 2 tygodnie przed dorocznym Walnym Zgromadzeniem, na którym mają być rozpatrywane.

§ 62. Wykazane w bilansie straty pokrywa się z funduszu zasobowego, następnie udziałowego. Stratę pierwszego roku obrachunkowego można zostawić na pokrycie w roku następnym.

§ 63. Po zatwierdzeniu bilansu przez Walne Zgromadzenie czysta nadwyżka po pokryciu wszystkich wydatków i strat z lat ubiegłych zostaje podzielona zgodnie z wytycznymi Centralnego Związku Spółdzielczego i Centrali Przemysłu Ludowego i Artystycznego.

VII. ROZWIĄZANIE I LIKWIDACJA SPÓŁDZIELNI.

§ 64. Rozwiązanie i likwidacja Spółdzielni następują zgodnie z postanowieniami ustawodawstwa spółdzielczego.

VIII. ZMIANY STATUTU.

§ 65. Zmiany niniejszego statutu wymagają każdorazowo zgody Centrali Przemysłu Ludowego i Artystycznego.

IX. OGŁOSZENIA.

§ 66. Pismem do ogłoszeń Spółdzielni jest organ Centralnego Związku Spółdzielczego lub inny wskazany przez Centralny Związek Spółdzielczy.

PRZEGLĄD USTAWODAWSTWA OGÓLNEGO

W Dzienniku Ustaw R. P. Nr 1 z dnia 13 stycznia 1950 r.

Lista rzemiosł

poz. 2. Rozporządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 12 grudnia 1949 r. w sprawie zmiany listy rzemiosł.

Opierając się na przepisie art. 124 ust. 2 prawa przemysłowego Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego zmienił listę rzemiosł, objętą art. 142 ust. 1 tego prawa, i ustalił jej brzmienie, jak następuje:

- bednarstwo — beczkowe, naczyniowe;
- betoniarstwo;
- bielizniarstwo — damskie, męskie, dziecięce, trykotowe, pościelowe, wyrób kołder, gorseciarstwo, wyrób kratów;
- blacharstwo — budowlane, naczyniowe, karoseryjne, wyrób chłodnic;
- brązownictwo — galwanizatorstwo, szlifierstwo i polerowanie metali, wyrób przedmiotów z metali półszlachetnych;
- budownictwo — murarstwo, ciesielstwo, żelbetoniarstwo, układanie płytek, izolatorstwo budowlane;
- budowa kominów fabrycznych;

- cerowanie artystyczne;
- cholewkarstwo;
- cukiernictwo — ciastkarstwo, karmelkarstwo, lodziarstwo, piernikarstwo;
- czapnictwo — wyrób beretów;
- dekarstwo;
- drukarstwo — składanie ręczne, światłodruk;
- dzielnictwo;
- elektromechaniczność — silnikowe, dźwigowe, grzejnicze, medyczne, kinowe, elektromiernictwo,
- farbiarstwo — farbowanie tkanin i odzieży, chemiczne czyszczenie odzieży;
- fotografowanie;
- fryzjerstwo — damskie, męskie, farbowanie włosów, kalandryczna, perukarstwo;
- grawerstwo — emalierstwo, giloszerstwo, wyrób pieczętek gumowych, rytowanie walców;
- hafciarstwo — koronkarstwo, mereżkarstwo, wyszywanie na tkaninach, wyrób firanek, szmuklerstwo;
- instalatorstwo — centralnego ogrzewania, urządzeń chłodniczych;
- instrumentarstwo muzyczne — naprawa fortepianów, organów i pianin, naprawa harmonii, wyrób harmonii, lutnictwo, wyrób instrumentów dętych, drewnianych i metalowych, wyrób instrumentów perkusyjnych,

wyrób strun i smyczków, stroicielstwo instrumentów klawiszowych;
 introligatorstwo — oprawa ksiąg, wyrób opakowań kartonowych, wyrób galanterii introligatorskiej;
 kamieniarstwo — budowlane, nagrobkowe, rzeźbiarstwo w kamieniu;
 kapelusznictwo — damskie, męskie;
 kołodziejstwo — karoseryjne, pojazdowe;
 koszykarstwo;
 kotlarstwo — w miedzi, w żelazie;
 kowalstwo — artystyczne, pojazdowe, wyrób narzędzi rolniczych, naprawa narzędzi rolniczych;
 krawiectwo damskie — miarowe ciężkie, miarowe lekkie, krawiectwo dziecięce;
 krawiectwo męskie — miarowe, cywilne i mundurowe, kamizelczarstwo, spodniarstwo, krawiectwo skórzane;
 kuśnierstwo — futrzarstwo, kozuszkarstwo;
 lakiernictwo;
 malarstwo — budowlane, dekoracyjne, tapeciarsтво;
 mechanictwo maszyn — biurowych, patefonów, maszyn do szycia;
 mechanictwo ortopedyczne — bandażownictwo;
 mechanictwo młyńskie — ryflowanie;
 mechanictwo precyzyjne;
 młynarstwo;
 modelarstwo — odlewnicze, kopyciarstwo, wyrób form do kapeluszy, wyrób manekinów, wyrób podeszew drewnianych;
 odlewnictwo — żeliwne, metali kolorowych;
 optyka — wyrób przyrządów optycznych, naprawa przyrządów optycznych, wyrób okularów, naprawa okularów;
 parasolnictwo;
 piekarstwo;
 powroźnictwo — wyrób sznurów, sieciarstwo, sieciarstwo morskie;
 pozłotnictwo i wyrób ram — pozłotnictwo, wyrób ram i listew, oprawa obrazów;
 radiomechanictwo;
 rękawicznictwo — skórzane, z tkanin;
 rymarstwo — wyrób uprząży, wyrób kufrow i waliz, kalesonnictwo, rymarstwo sportowe, siodlarstwo, siodlarstwo pojazdowe;
 rzeźnictwo i wędliniarstwo — rzeźnictwo, wyrąb mięsa, wędliniarstwo;
 rzeźnictwo i wędliniarstwo z mięsa końskiego — rzeźnictwo koni, wyrąb mięsa końskiego;
 stolarstwo — budowlane, meblowe, sportowe, wyrób trumien, tokarstwo w drzewie, rzeźbiarstwo w drzewie, posadzkarstwo;
 szcزتkarstwo — wyrób szcزتok i pędzli, wyrób szcزتok drucianych;
 szewstwo — wyrób obuwia, naprawa obuwia, pantoflarstwo, trepiarstwo, wyrób obuwia na podeszwach drewnianych;
 szewstwo ortopedyczne;
 szklarstwo — budowlane, pojazdowe, szlifierstwo szkła, podlewanie zwierciadeł, witrażownictwo;
 szkutnictwo — budowa łodzi, budowa kajaków;
 sztukaterstwo;
 ślusarstwo i naprawa maszyn — ślusarstwo, ślusarstwo budowlane, naprawa maszyn, wyrób wag, tokarstwo w metalu, spawalnictwo, wyrób narzędzi, wyrób narzędzi medycznych, nożownictwo, pilnikarstwo, naprawa rowerów;
 ślusarstwo samochodowe — naprawa silników samochodowych, naprawa podwozi samochodowych, elektromechanictwo samochodowe;
 tapicerstwo — meblowe, dekoratorstwo;
 tkactwo — bawełniane, jedwabne, wełniane, dywanowe, kilimowe;
 wiertnictwo studzien;
 wulkanizatorstwo;
 wydmuchiwanie szkieł laboratoryjnych;
 wyrób galanterii — z drzewa, metalu, skór, rogu, kości, bursztynu, tkanin, papieru, sztucznych tworzyw, wyrób piór wiecznych, naprawa piór wiecznych i ołówków automatycznych, malarstwo na szkle i porcelanie, malarstwo na tkaninach;
 wyrób szyldów;
 zabawkarstwo;

zduństwo — budowa pieców pokojowych i kuchennych, budowa pieców piekarskich, ceramika szlachetna, garncarstwo, kaflarstwo;
 zegarmistrzowstwo;
 złotnictwo — wyrób przedmiotów z metali szlachetnych, jubilerstwo, szlifowanie kamieni szlachetnych i półszlachetnych;
 żeglownictwo.

Rozporządzenie powyższe obowiązuje na całym obszarze Państwa. Weszło ono w życie z dniem 13 stycznia 1950 r.

Obniżenie skal podatkowych podatku od wynagrodzeń

poz. 3. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 4 stycznia 1950 r. w sprawie obniżenia skal podatkowych podatku od wynagrodzeń.

Korzystając z upoważnienia ustawowego, wyrażonego w art. 10 ust. 5 i 8 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (patrz Monitor Spółdzielczy Nr. A-6 z 1949 roku, str. 12 — 13), Minister Skarbu zastąpił skale podatkowe, zawarte w art. 10 ust. 1 i 2 przytoczonej wyżej ustawy następującymi skalami podatkowymi:

A. Od wynagrodzeń z okresem wypłaty miesięcznym:

1.	przy wynagr. ponad zł.	13.700 do zł.	14.700	—	0,7%
2.	"	"	14.700	"	0,9%
3.	"	"	15.800	"	1,9%
4.	"	"	17.900	"	2,8%
5.	"	"	20.000	"	3,8%
6.	"	"	22.100	"	4,7%
7.	"	"	24.200	"	5,7%
8.	"	"	26.300	"	6,6%
9.	"	"	29.400	"	7,6%
10.	"	"	32.600	"	8,5%
11.	"	"	35.700	"	10,4%
12.	"	"	39.900	"	12,3%
13.	"	"	44.100	"	14,2%
14.	"	"	52.500	"	16,1%
15.	"	"	63.000	"	18,0%
16.	"	"	73.500	"	20,0%
17.	"	"	84.000	"	21,9%

B. Od wynagrodzeń z okresem wypłaty tygodniowym:

1.	przy wynagr. ponad zł.	3.170 do zł.	3.400	—	0,7%
2.	"	"	3.400	"	0,9%
3.	"	"	3.650	"	1,9%
4.	"	"	4.130	"	2,8%
5.	"	"	4.620	"	3,8%
6.	"	"	5.100	"	4,7%
7.	"	"	5.590	"	5,7%
8.	"	"	6.070	"	6,6%
9.	"	"	6.790	"	7,6%
10.	"	"	7.530	"	8,5%
11.	"	"	8.240	"	10,4%
12.	"	"	9.210	"	12,3%
13.	"	"	10.180	"	14,2%
14.	"	"	12.120	"	16,1%
15.	"	"	14.540	"	18,0%
16.	"	"	16.970	"	20,0%
17.	"	"	19.390	"	21,9%

C. Od wynagrodzeń z okresem wypłaty dziennym:

1.	przy wynagr. ponad zł.	550 do zł.	590	—	0,7%
2.	"	"	590	"	0,9%
3.	"	"	640	"	1,9%
4.	"	"	720	"	2,8%
5.	"	"	800	"	3,8%
6.	"	"	890	"	4,7%
7.	"	"	970	"	5,7%
8.	"	"	1.060	"	6,6%
9.	"	"	1.180	"	7,6%
10.	"	"	1.310	"	8,5%
11.	"	"	1.430	"	10,4%
12.	"	"	1.600	"	12,3%
13.	"	"	1.770	"	14,2%
14.	"	"	2.100	"	16,1%
15.	"	"	2.520	"	18,0%
16.	"	"	2.940	"	20,0%
17.	"	"	3.360	"	21,9%

Ponadto skale podatkowe, zawarte w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 17 marca 1949 roku w sprawie wykonania ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (patrz Monitor Spółdzielczy Nr. A-8 z 1949 r. str. 13) zostały zastąpione następującymi skalami podatkowymi:

D. Od wynagrodzeń z okresem wypłaty półmiesięcznym.

	przy wynagr. ponad zł.	6.850	do zł.	7.350	—	0,7%
1.	"	7.350	"	7.900	—	0,9%
2.	"	7.900	"	8.950	—	1,9%
3.	"	8.950	"	10.000	—	2,8%
4.	"	10.000	"	11.050	—	3,8%
5.	"	11.050	"	12.100	—	4,7%
6.	"	12.100	"	13.150	—	5,7%
7.	"	13.150	"	14.700	—	6,6%
8.	"	14.700	"	16.300	—	7,6%
9.	"	16.300	"	17.850	—	8,5%
10.	"	17.850	"	19.950	—	10,4%
11.	"	19.950	"	22.050	—	12,3%
12.	"	22.050	"	26.250	—	14,2%
13.	"	26.250	"	31.500	—	16,1%
14.	"	31.500	"	36.750	—	18,0%
15.	"	36.750	"	42.000	—	20,0%
16.	"	42.000	"	52.500	—	21,9%
17.	"		"			

E. Od wynagrodzeń z okresem wypłaty dwutygodniowym:

	przy wynagr. ponad zł.	6.340	do zł.	6.800	—	0,7%
1.	"	6.800	"	7.300	—	0,9%
2.	"	7.300	"	8.260	—	1,9%
3.	"	8.260	"	9.240	—	2,8%
4.	"	9.240	"	10.200	—	3,8%
5.	"	10.200	"	11.180	—	4,7%
6.	"	11.180	"	12.140	—	5,7%
7.	"	12.140	"	13.580	—	6,6%
8.	"	13.580	"	15.060	—	7,6%
9.	"	15.060	"	16.480	—	8,5%
10.	"	16.480	"	18.420	—	10,4%
11.	"	18.420	"	20.360	—	12,3%
12.	"	20.360	"	24.240	—	14,2%
13.	"	24.240	"	29.080	—	16,1%
14.	"	29.080	"	33.940	—	18,0%
15.	"	33.940	"	38.780	—	20,0%
16.	"	38.780	"	48.460	—	21,9%
17.	"		"			

F. Od wynagrodzeń z okresem wypłaty dziesięciodniowym (dekadowym).

	przy wynagr. ponad zł.	5.500	do zł.	5.900	—	0,7%
1.	"	5.900	"	6.400	—	0,9%
2.	"	6.400	"	7.200	—	1,9%
3.	"	7.200	"	8.000	—	2,8%
4.	"	8.000	"	8.900	—	3,8%
5.	"	8.900	"	9.700	—	4,7%
6.	"	9.700	"	10.600	—	5,7%
7.	"	10.600	"	11.800	—	6,6%
8.	"	11.800	"	13.100	—	7,6%
9.	"	13.100	"	14.300	—	8,5%
10.	"	14.300	"	16.000	—	10,4%
11.	"	16.000	"	17.700	—	12,3%
12.	"	17.700	"	21.000	—	14,2%
13.	"	21.000	"	25.200	—	16,1%
14.	"	25.200	"	29.400	—	18,0%
15.	"	29.400	"	33.600	—	20,0%
16.	"	33.600	"	42.000	—	21,9%
17.	"		"			

Przy wynagrodzeniach, przekraczających najwyższe kwoty wynagrodzeń, wymienione w skalach A, B, C, D, E i F, podatek wynosi 21,9% od tych najwyższych kwot i 28,5% od reszty wynagrodzenia.

Zniżka dla podatników, mających na utrzymaniu więcej niż dwoje dzieci (obniżka podatku o 25%) oraz dla mających na utrzymaniu więcej niż czworo dzieci (obniżka podatku o 50%), jak również — całkowite zwolnienie od podatku, gdy podatnik ma na utrzymaniu więcej niż sześćdziesięciu dzieci (art. 13 ustawy o podatku od wynagrodzeń oraz § 50 rozporządzenia wykonawczego do tej ustawy — patrz Monitor Spółdzielczy z 1949 r. Nr. Nr. A—6 str. 13 i A—8 str. 14) mają zastosowanie w stosunku do wynagrodzeń z okresem wypłaty miesięcznym, tygodniowym, dziennym, półmiesięcznym, dwutygodniowym i dziesięciodniowym (dekadowym) wówczas, gdy wynagrodzenie nie przekracza w okresie miesięcznym zł 31.500.—, w okresie tygodniowym 7.270.— zł, w okresie dziennym 1.260.— zł, w okresie półmiesięcznym 13.750.— zł, w okresie dwutygodniowym 14.510.—, w okresie dziesięciodniowym (dekadowym) 12.600.— zł.

Zwyżka podatku o 20%, przewidziana dla podatników w wieku ponad dwadzieścia pięć lat, niezonatych lub nieza-

mężnych, nie mających na utrzymaniu dzieci (art. 14 ust. 1 pkt 1 ustawy o podatku od wynagrodzeń oraz § 54 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego Ministra Skarbu), ma zastosowanie w stosunku do wynagrodzeń, które przekraczają: przy miesięcznym okresie wypłaty zł 21.000.—, tygodniowym — zł 4.850.—, dziennym zł 840.—, półmiesięcznym — zł 10.500.—, dwutygodniowym — zł 9.700.— i dziesięciodniowym (dekadowym) — zł 8.400.—.

Przewidziana w art. 14 ust. 1 pkt 2 ustawy o podatku od wynagrodzeń oraz w § 54 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego Ministra Skarbu zwyżka podatku o 10% dla podatników żonatych lub zamężnych od przeszło dwóch lat, lecz nie mających na utrzymaniu dzieci, — ma zastosowanie do wynagrodzeń, które przekraczają: przy miesięcznym okresie wypłaty zł 23.250.—, tygodniowym — zł 6.060.—, dziennym — zł 1.050.—, półmiesięcznym — zł 13.125.—, dwutygodniowym — zł 12.120.— i dziesięciodniowym (dekadowym) — zł 10.500.—.

Rozporządzenie weszło w życie z dniem 13 stycznia 1950 r. i stosuje się do wynagrodzeń wypłaconych:

1. przed dniem 1 stycznia 1950 r. — za czas po dniu 31 grudnia 1949 r. oraz
2. po dniu 31 grudnia 1949 r. — bez względu na czas, za jaki przypadają.

OKÓLNIKI I ZARZĄDZENIA PAŃSTWOWYCH WŁADZ CENTRALNYCH

Podatek od wynagrodzeń.

W Monitorze Polskim z dnia 7 stycznia 1950 r. Nr. A—4 pod poz. 43 zostało ogłoszone zarządzenie Ministra Skarbu z dnia 5 stycznia 1950 r. w sprawie zwolnienia niektórych kategorii wynagrodzeń od podatku od wynagrodzeń.

Opierając się na przepisie art. 5 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. R. P. Nr 7, pcz. 41) Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej zarządził zwolnienie od podatku od wynagrodzeń:

1. nagród zbiorowych i indywidualnych oraz nagród w związku ze współzawodnictwem pracy, wypłacanych począwszy od dnia 1 stycznia 1949 r. przez płatników podatku od wynagrodzeń, wymienionych w § 7 ust. 4 pkt. 2—5 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 17 marca 1949 r. (Dz. U. R. P. Nr 15 z 1949 r. poz. 98), a w szczególności przez Centralny Związek Spółdzielczy, centrale spółdzielni, centrale spółdzielczo-państwowe oraz spółdzielnie, wymienione w wykazie ustalonym przez Ministra Skarbu w porozumieniu z właściwymi ministrami. (patrz Monitor Spółdzielczy z 31 grudnia 1949 r. Nr A—24 str. 12 i następne) oraz przez wszystkie spółdzielnie, nie posiadające 20%-owego funduszu nagród i prac zleconych, — do wysokości kwoty wnoszącej 20% zatwierdzonego w przepisany sposób funduszu płac, zmniejszonej o kwoty wynagrodzeń z tytułu prac zleconych i udziału w komisjach. Przez wyżej wymieniony fundusz płac należy rozumieć sumę wynagrodzeń: zasadniczego oraz dodatków, za godziny nadliczbowe, urlopowych, za czas efektywnie nieprzepracowany i za sporządzenie bilansu.

Zarządzenie weszło w życie z dniem 17 stycznia 1950 r.

Zamówienie na dostawy, roboty i usługi na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób pracujących w resorcie Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych.

W Monitorze Polskim z dnia 20 stycznia 1950 r. Nr A—6 pod poz. 61 zostało ogłoszone zarządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 12 grudnia 1949 r. w sprawie uoważnienia podległych temu Ministerstwu organów do udzielania zamówień osobom nie wymienionym w § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r., w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych. Zarządzenie powyższe zostało wydane w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Budownictwa.

Upoważnia ono Centralny Zarząd i Okręgowe Zarządy Państwowych Gospodarstw Rolnych do udzielania zamówień osobom, nie wymienionym w § 8 przytoczonego wyżej rozporządzenia Rady Ministrów bez potrzeby uzyskiwania odnośnych paragrafów, przy czym:

- 1) Centralny Zarząd Państwowych Gospodarstw Rolnych
 - a) w zakresie dostaw i robót do wysokości zł 500.000
 - b) w zakresie robót budowlanych do wysokości zł 1.000.000
 - c) w zakresie robót i usług, dotyczących projektodawstwa inwestycyjnego do wysokości zł 500.000
- 2) Okręgowe Zarządy Państwowych Gospodarstw Rolnych i Zarządy Rejonów Hodowli Roślin Państwowych Gospodarstw Rolnych:
 - a) w zakresie dostaw i robót do wysokości zł 200.000
 - b) w zakresie robót budowlanych do wysokości zł 500.000
 - c) w zakresie robót i usług, dotyczących projektodawstwa inwestycyjnego, do wysokości zł 200.000

Określone powyżej uprawnienia tracą moc z dniem 31 grudnia 1950 r.

Zarządzenie weszło w życie z dniem 20 stycznia 1950 r.

Wartość pieniężna świadczeń w naturze, wydawanych pracownikom, zatrudnionym w gospodarstwach rolnych.

W Monitorze Polskim z dnia 21 stycznia 1950 r. Nr A—7 pod poz. 71 zostało ogłoszone zarządzenie Ministra Skarbu z dnia 10 stycznia 1950 r. w sprawie szacowania wartości pieniężnej świadczeń w naturze oraz ustalania ryczałtów pieniężnych tych świadczeń, wydawanych w granicach norm układu zbiorowego pracy pracownikom zatrudnionym w gospodarstwach rolnych.

Zarządzenie zostało wydane w porozumieniu z Ministrami Pracy i Opieki Społecznej oraz Rolnictwa i Reform Rolnych.

Opiera się ono na postanowieniach art. 4 ust. 6 i 8 oraz art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (patrz Monitor Spółdzielczy Nr A—6 z 1949 r. str. 12).

Zarządzenie ustala jednolicie dla całego Państwa ryczałty wartości pieniężnej świadczeń w naturze, otrzymywanych przez pracowników zatrudnionych w gospodarstwach rolnych w granicach układu zbiorowego pracy z dnia 28 marca 1949 r. dla robotników i pracowników rolnych zawartego pomiędzy Przedsiębiorstwem Państwowym „Państwowe Gospodarstwa Rolne” a Związkiem Zawodowym Robotników i Pracowników Rolnych R. P.

Ryczałty te zostały ustalone w następujących wysokościach:

a) W odniesieniu do świadczeń w naturze, otrzymywanych przez pracowników umysłowych:

1) Na zł 10.950.— miesięcznie dla dyrektorów zespołów gospodarstw zakładów i stacji hodowlanych (zwierząt i roślin), zakładów i stacji doświadczalnych i samodzielnych gospodarstw, głównych agronomów i zootechników, księgowych głównych.

2) Na zł 10.750.— miesięcznie dla rządców (kierowników) gospodarstw rolnych, ogrodniczych, stawowych i ferm hodowlanych, asystentów, techników, laborantów zakładów i stacji hodowlanych oraz doświadczalnych księgowych technicznych i mechaników zespołowych.

3) Na zł 10.610.— miesięcznie dla gorzelanych, kierowników zakładów przemysłu rolnego, ściśle związanych z gospodarstwem rolnym, magazynierów oraz kalkulatorów.

b) Na zł 10.610.— miesięcznie dla rzemieślników, to jest motorzystów (maszynistów), młynarzy, palaczy pługów parowych, mechaników warsztatowych, kowali, stelmachów, rymarzy, rybaków gospodarstw stawowych, ogrodników, chmielarzy, szwajcarów, owczarzy, specjalistów zatrudnionych przy stadninach koni i hodowli zwierząt futerkowych oraz drobiu.

c) Na zł 10.610.— miesięcznie dla ordynariuszy, to jest włodarzy (karbowych), fernali, stajennych, stróżów, pastuchów i luzaków.

Ustalone powyższe ryczałty obejmują rocznie: 10q żyta + 10% na przemiał, 3q pszenicy + 10% na przemiał, 1q grochu, 2q jęczmienia + 10% na przemiał, 60 arów ziemi pod uprawę, utrzymanie dwóch krów lub mleko, opał z 13—18 jednostek opałowych, mieszkanie z 2 do 4 izb oraz pomieszczenie dla inwentarza.

d) W odniesieniu do stałych robotników dniówkowych:

1) na zł 3.230.— miesięcznie dla I kategorii; ryczałt obejmuje 2 kg żyta, 1 kg pszenicy, 1 kg jęczmienia, 8 kg ziem-

niaków za jednostkę wydajności pracy oraz 2 jednostki opałowe rocznie;

2) na zł 2.780.— miesięcznie dla II kategorii; ryczałt obejmuje 1 kg żyta, 0,75 kg pszenicy, 0,75 kg jęczmienia, 7 kg ziemniaków za jednostkę wydajności pracy oraz 2 jednostki opałowe rocznie;

3) na zł 1.110.— miesięcznie dla młodocianych; ryczałt obejmuje 1 kg żyta, 0,25 kg pszenicy, 0,25 kg jęczmienia, 3 kg ziemniaków za jednostkę wydajności pracy, oraz 2 jednostki opałowe rocznie.

e) W odniesieniu do robotników sezonowych:

1) na zł 7.450.— miesięcznie dla I kategorii; ryczałt obejmuje całodienne wyżywienie, wynagrodzenie w naturaliach jak stałych robotników dniówkowych I kat. oraz mieszkanie;

2) na zł 7.000.— miesięcznie dla II kategorii; ryczałt obejmuje całodienne wyżywienie, wynagrodzenie w naturaliach jak stałych robotników dniówkowych II kat. oraz mieszkanie.

Jeżeli stały robotnik dniówkowy lub sezonowy nie pracował wszystkich dni pracy w miesiącu z ustalonych dla nich ryczałtów potrąca się wartość pieniężną naturalii za nieprzepracowane dni pracy, (z uwzględnieniem przepisu § 54 układu) według cen, ustalonych w zarządzeniu a podanych poniżej, przyjmując wynagrodzenie w naturze za jednostkę wydajności pracy jako wynagrodzenie za dzień pracy.

Ryczałtów wartości pieniężnej świadczeń w naturze nie ustala się dla:

1) praktykantów, pomocniczych sił biurowych, kancelistów, pomocy buchalteryjnej, maszynistek itp., którzy poza mieszkaniem nie otrzymują innych świadczeń w naturze.

2) pracowników obsługi mechanicznej gospodarstw rolnych, którzy poza posiłkiem wydanym podczas ciągłej pracy w polu, otrzymują produkty żywnościowe odpłatnie;

3) miejscowych robotników sezonowych pobierających wyłącznie wynagrodzenie w gotówce.

Robotnicy sezonowi oraz miejscowi robotnicy sezonowi opłacają ewentualnie należny od nich podatek od wynagrodzeń w myśl zasad wyrażonych w ustawie o podatku od wynagrodzeń (patrz Monitor Spółdzielczy Nr A—6 z 1949 r. str. 13).

Jeżeli zamiast całości lub części przysługujących pracownikowi w myśl układu zbiorowego świadczeń w naturze wypłaca się ekwiwalent pieniężny, wówczas wypłacone wynagrodzenie pieniężne podlega opodatkowaniu na ogólnych zasadach, podanych w ustawie o podatku od wynagrodzeń z uwzględnieniem podanego wyżej specjalnego przepisu dla robotników sezonowych. Wydane zaś w niepełnych ilościach lub tylko niektóre świadczenia w naturze szacuje się według następujących cen:

- zł 3.250.— za 1q pszenicy,
- " 2.050.— " " żyta,
- " 2.050.— " " jęczmienia,
- " 3.250.— " " grochu,
- " 650.— " " ziemniaków,
- " 25.— " 1 litr mleka,
- " 3.135.— " całodienne wyżywienie w ciągu miesiąca,
- " 40.— " za 1 ar ziemi pod uprawę,
- " 800.— " jednostkę opałową węgla,
- " 300.— " miesięcznie za mieszkanie,
- " 200.— " " za pomieszczenie dla inwentarza,

Ustalone w zarządzeniu wartości pieniężne świadczeń w naturze oraz ich ryczałty stosuje się nie tylko do pracowników rolnych objętych układem zbiorowym pracy dla robotników i pracowników rolnych z dnia 28 marca 1949 r., lecz również do tych pracowników rolnych, nie objętych tym układem, którzy otrzymują świadczenia w naturze ściśle odpowiadające co do ilości i jakości świadczeniom, wyszczególnionym w tym układzie.

Pracownikom rolnym, których premia, wypłacana na podstawie przytoczonego wyżej układu zbiorowego pracy (załącznik 2, 3 i 5 do tego układu pracy), wyniosła w okresie wypłaty co najmniej 25% łącznego wynagrodzenia za ten okres bez uwzględnienia premii, podatek od wynagrodzeń oblicza się od całego wynagrodzenia podlegającego opodatkowaniu, wypłaconego za dany okres wypłaty wraz z premią, z zastosowaniem 30% obniżki, pod warunkiem, że określone układem zbiorowym stawki są ściśle przestrzegane oraz normy wydajności pracy są właściwie stosowane.

Przy ustalaniu uprawniającej do ulg dwudziesto-pięć procentowej normy osiągniętej premii wyłącza się z ogólnej go wynagrodzenia bez uwzględnienia premii te wynagrodze-

nia, które nie pozostają w bezpośrednim związku z wykonywaną pracą, jak na przykład wynagrodzenia za niewykorzystany urlop, święteczne, zapomogi itp.

Trzydziestoprocetowa obniżka oblicza się od kwoty podatku, ustalonej przed zastosowaniem zniżek lub zwwyżek rodzinnych (art. 13 i 14 ustawy o podatku od wynagrodzeń).

Podstawę do obliczenia zniżek lub zwwyżek rodzinnych stanowi podatek obliczony bez zastosowania 30% obniżki.

Pracownicy rolni, którym dokonano 30% obniżki podatku od wynagrodzeń, powinni być oznaczeni w listach płacy oraz w wykazach potrąceń lub odpisach list płacy, przedkładanych władzom skarbowym czerwonym atramentem. Ponadto w liście płacy oraz w wykazach potrąceń lub odpisach list płacy należy umieszczać dodatkowo łączne wynagrodzenie bez premii oraz oddzielnie premię.

Przepisy omawianego zarządzenia odnoszą się do wynagrodzeń, wypłaconych począwszy od dnia 1 grudnia 1949 r. bez względu na czas, za jaki przypadają. Potrącenia w podatku od wynagrodzeń, wypłaconych do dnia 30 listopada 1949 r., dokonane w myśl zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 września 1949 r. (patrz Monitor Spółdzielczy Nr A—20 str. 6) prowizorycznie według zasad okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 5 listopada 1948 r. (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 95, poz. 429), pozostają w mocy jako ostateczne.

Omawiane zarządzenie weszło w życie z dniem 21 stycznia 1950 roku.

Utworzenie Przedsiębiorstwa Państwowego pod nazwą Centrala Obrotu Księgarskiego „Dom Książki“.

W tym samym numerze Monitora Polskiego pod poz. 72 zostało ogłoszone zarządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 stycznia 1950 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Centrala Obrotu Księgarskiego „Dom Książki“.

Przedsiębiorstwo powyższe będzie prowadzone jako przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione w ramach narodowych planów gospodarczych według zasad rozrachunku gospodarczego.

Siedzibą jego jest m. st. Warszawa. Może ono posiadać oddziały w kraju i za granicą.

Przedmiotem działalności przedsiębiorstwa jest:

- hurtowa sprzedaż wszelkich nieperiodycznych wydawnictw krajowych lub sprowadzonych z zagranicy,
- wykonywanie przywozu z zagranicy i wywozu za granicę wszelkich wydawnictw, zarówno nieperiodycznych, jak i periodycznych;
- detaliczna sprzedaż wydawnictw nieperiodycznych;
- detaliczna sprzedaż wydawnictw periodycznych przez sieć księgarń;
- detaliczna sprzedaż wyrobów i przetworów z papieru, przyborów do pisania oraz materiałów biurowych i szkolnych.

Nadzór państwowy nad przedsiębiorstwem sprawuje Prezes Rady Ministrów.

Zarządzenie weszło w życie z dniem 21 stycznia 1950 r. z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1950 roku.

Przywrócenie i ustalenie nazw miejscowości.

W Monitorze Polskim z dnia 23 stycznia 1950 r. Nr A—8 pod poz. 76 zostało ogłoszone zarządzenie Ministra Administracji Publicznej z dnia 15 grudnia 1949 r. o przywróceniu i ustaleniu nazw miejscowości. Zarządzenie powyższe ustala w brzmieniu polskim nazwy oraz pisownię miejscowości i obiektów fizjograficznych, a w szczególności:

1. nazwy śląskich osad (przysiółków, kolonii itp.) powyżej 25 mieszkańców;
2. nazwy miejscowości w powiatach: Szczytno, Nidzica, Ostroda i Susz (Pomorze Mazowieckie);
3. nazwy topograficzne powiatów: człuchowskiego, miasteckiego, i szczecińskiego;
4. nazwy fizjograficzne okręgów przyodrzańskich powiatu szczecińskiego i gryfińskiego;
5. nazwy fizjograficzne z mapy morskiej Nr 55, 58, 19 i 29.

Zarządzenie ustala dla każdego obiektu nazwę polską, drugi przypadek oraz pochodny przymiotnik, powiat oraz podaje dawną nazwę (niemiecką).

Zarządzenie nakazuje używanie w stosunkach publicznych nazw miejscowości i obiektów fizjograficznych, wymienionych w tym zarządzeniu, tylko w brzmieniu ustalonym tym zarządzeniem.

Zarządzenie weszło w życie z dniem 23 stycznia 1950 r.

Utworzenie przedsiębiorstwa państwowego „Las“ Państwowa Centrala Leśnych Produktów Niezręcznych.

W Monitorze Polskim z dnia 24 stycznia 1950 r. Nr A—9 pod poz. 93 zostało ogłoszone zarządzenie Ministra Leśnictwa z dnia 30 grudnia 1949 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą „Las“, Państwowa Centrala Leśnych Produktów Niezręcznych.

Zarządzenie zostało wydane w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, Ministrem Skarbu, Ministrem Handlu Wewnętrznego oraz Ministrem Handlu Zagranicznego.

Przedsiębiorstwo ma być prowadzone w ramach narodowych planów gospodarczych według zasad rozrachunku gospodarczego jako przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione.

Przedmiotem działalności przedsiębiorstwa „Las“ jest:

1. wykonanie w ramach uprawnień i zleceń Ministra Leśnictwa:
 - a) użytkowania ubocznego lasu;
 - b) użytkowania leśnych gospodarstw niezręcznych;
 - c) konserwacji i pierwsiastkowego przerobu leśnych produktów ubocznych i produktów leśnych gospodarstw niezręcznych;
2. obrót leśnymi produktami ubocznymi i produktami leśnymi gospodarstw niezręcznych w stanie surowym i przetworzonym;
3. eksport i import produktów i przetworów, wymienionych w punkcie poprzednim (2-gim).

Zarządzenie weszło w życie z dniem 24 stycznia 1950 r. z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1950 r.

Likwidacja przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą „Państwowa Centrala Handlowa“.

W Monitorze Polskim z dnia 26 stycznia 1950 r. Nr A—10 pod poz. 101 zostało ogłoszone zarządzenie Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 23 grudnia 1949 r. w sprawie likwidacji przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: „Państwowa Centrala Handlowa“.

Zarządzenie powyższe zostało wydane w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Skarbu.

Mocą tego zarządzenia utworzone zarządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 26 stycznia 1949 r. przedsiębiorstwo państwowe pod nazwą „Państwowa Centrala Handlowa“ zostało postawione z dniem 1 stycznia 1950 r. w stan likwidacji. Na likwidatora został powołany ob. Ignacy Brvm. Plan przekazania majątku Państwowej Centrali Handlowej między innymi przewiduje:

1. Dział Hurtu i Oddział Eksportu Wewnętrznego zostaje przekazany przedsiębiorstwu państwowo-spółdzielczemu p.n. „Centrala Spożywcza“, utworzonemu zarządzeniem Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 22 grudnia 1949 r. (Monitor Polski z 1950 r. Nr A—5, poz. 54);
2. Sklepy detaliczne przekazane zostaną przedsiębiorstwu Miejskiego Handlu Detalicznego, spółdzielniom C.S.S. „Spolem“ i gminnym spółdzielniom „Samomoc Chłostka“ oraz innym przedsiębiorstwom lub instytucjom stosownie do planu podziału.

O ile chodzi o grunta i budynki, znajdujące się w zarządzie lub użytkowaniu Państwowej Centrali Handlowej, to będą one przekazane na zasadach, przewidzianych w dekreście z dnia 26 kwietnia 1949 r. o nabywaniu i przekazywaniu nieruchomości niezbędnych dla realizacji narodowych planów gospodarczych (patrz Monitor Spółdzielczy z 1949 r. Nr 13 str. 11 oraz Nr 21—22 str. 9).

Urządzenia będą przekazywane przedsiębiorstwom i instytucjom państwowym, nie wyłączając przedsiębiorstw Miejskiego Handlu Detalicznego, — nieodpłatnie, a innym osobom — za cenę odpowiadającą kosztom nabycia takich samych urządzeń w chwili sporządzenia protokołów zdawczo-odbiorczych z uwzględnieniem procentu zużycia i dokonania nakładów.

Surowce i remanenty towarowe będą przekazane przedsiębiorstwom i instytucjom państwowym oraz przedsiębiorstwom Miejskiego Handlu Detalicznego — po cenie kosztów własnych nabycia lub wytworzenia, a innym osobom — po obowiązujących w chwili sporządzenia protokołu zdawczo-odbiorczego cenach hurtowych.

W przypadkach, gdy przekazaniu ulega zespół urządzeń, wraz z urządzeniami ulegają przekazaniu wszelkie prawa i zobowiązania z majątkiem tym związane, a w szczegól-

ności — prawa i obowiązki z umów o pracę i o dzieło, z umów dzierżawnych itp.

Nadzór nad sporządzaniem protokołów zdawczo-odbiorczych, jeżeli majątek przejmuje spółdzielnia, sprawuje Komisja w składzie przewodniczącego i 2-ch członków, powołanych przez Ministra Handlu Wewnętrznego, oraz 2-ch członków, wyznaczonych przez tegoż ministra na wniosek Centralnego Związku Spółdzielczego.

Zarządzenie weszło w życie z dniem 1 stycznia 1950 r.

Dostawy, roboty i usługi na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych w resorcie Ministerstwa Budownictwa i Ministerstwa Komunikacji.

W tym samym numerze Monitora Polskiego pod poz. 103 zostało ogłoszone zarządzenie Ministra Budownictwa z dnia 10 stycznia 1950 r. w sprawie zmiany zarządzenia Ministra Budownictwa z dnia 2 czerwca 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (patrz Monitor Spółdzielczy z 1949 r. Nr A—14 str. 12).

Omawiane zarządzenie zmienia przytoczone powyżej zarządzenie z dnia 2 czerwca 1949 r. o tyle, że przedłuża termin mocy obowiązującej tego zarządzenia do dnia 31 grudnia 1950 r.

W tym samym numerze Monitora Polskiego pod poz. 105 zostało ogłoszone zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 10 stycznia 1950 r. w sprawie upoważnienia podległych Ministrowi Komunikacji organów do udzielania zamówień w zakresie dostaw i robót osobom niewymienionym w § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych.

Do zarządzenia załączony został wykaz jednostek organizacyjnych Ministerstwa Komunikacji, którym nadane zo-

stały uprawnienia. W szczególności Ministerstwo Komunikacji jest uprawnione do udzielania osobom, niewymienionym w § 8 cytowanego rozporządzenia Rady Ministrów, zamówień: 1) na roboty i usługi dotyczące projektodawstwa inwestycyjnego do zł 3.000.000.—; 2) na roboty budowlane do zł 2.000.000.—; 3) na inne roboty, dostawy i usługi — do zł 500.000.

Takie same uprawnienia otrzymało Przedsiębiorstwo „Polskie Koleje Państwowe“, pod warunkiem jednak uzyskania uprzedniego zezwolenia Ministerstwa Komunikacji o ile chodzi o zamówienia na roboty i usługi, dotyczące projektodawstwa inwestycyjnego do zł 3.000.000.

Uprawnienia nadane innym grupom jednostek organizacyjnych wahają się w granicach od zł 1.000.000.— do zł 250.000.— w zależności od szczebla hierarchicznego jednostki oraz rodzaju zamówień.

Zarządzenie weszło w życie z dniem 26 stycznia 1950 r.

Organy terenowe Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

W Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Administracji Publicznej Nr 1 z dnia 14 stycznia 1950 r. na str. 6-ej został ogłoszony komunikat, w którym Ministerstwo Administracji Publicznej podaje do wiadomości, że według zarządzenia Przewodniczącego Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 12 grudnia 1949 r. Nr R E. 1D-C2-6 131 do czasu zorganizowania wojewódzkich urzędów planowania gospodarczego, utworzonych ustawą z dnia 10 lutego 1949 r. o zmianie organizacji naczelnych władz gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 43), organami terenowymi Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego są Biura Regionalne Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego. Przy ich pomocy Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego spełnia swoje zadania na obszarze województwa.

OGŁOSZENIA REJESTROWE

Likwidacja Spółdzielni.

Zostały rozwiązane niżej wymienione spółdzielnie, których wierzyciele są wezwani do zgłoszenia przysługujących im roszczeń w terminie 6-ciu miesięcy od daty ogłoszenia. Niezgłoszenie tych roszczeń w wyżej podanym terminie skutkować będzie zaspokojeniem roszczeń jedynie z nierozdzielonego jeszcze majątku spółdzielni.

Spółdzielnia „Oszczędność“ w Falentach k/Warszawy. Komisja likwidacyjna w Puławach. (8879).

Spółdzielnia Harcerska „Czuj-Calisia“ z odp. udz. w Kaliszu, ul. M. Żymierskiego 18. Likwidatorzy: Nowakiewicz Mieczysława, Kurzawa Tadeusz, Trzeszczak Bronisław. Pretensje zgłaszać pod adresem spółdzielni. (26/767).

Spółdzielnia „Pionier“ w Bolesławcu, ul. Jasiowiecka nr. 41. Pretensje zgłaszać pod adresem spółdzielni. (27/814).

Spółdzielnia „Ret“ Warszawa-Okęcie, ul. Szkolna 1. Pretensje zgłaszać pod adresem spółdzielni. (28/816).

Spółdzielnia Harcerska „Czyn“ z odp. udz. w Tarnowie, ul. Wałowa 4. Komisja likwidacyjna. B. O. „Czytelnik“ Kraków (904 K/32) (29/817).

Spółdzielnia Pracy Piekarsko-Cukiernicza z odp. udz. w Toruniu. Pretensje zgłaszać pod adresem: Okręgowy Ośrodek Likwidatorski — Likwidator Stanisław Laudencki, Toruń, Mostowa 7, m. 2. (31/819).

Spółdzielnia Rolniczo-Płocka z odp. udz. w Płocku. Pretensje zgłaszać pod adresem: Okręgowy Ośrodek Likwidatorski — Likwidator, Stanisław Laudencki w Toruniu, ul. Mostowa 7 m. 2. (30/818).

Spółdzielnia „Spółka Budowlana“ Spółdzielnia z ogr. odn. Katowice — Ligota, ul. Zgody Nr 1. Likwidatorzy: Matejasik Józef, Broma Jan. Pretensje zgłaszać pod adresem spółdzielni. (34/938).

Spółdzielnia „Śnieżka“ z odp. udz. w Jeleniej Górze. (83 937).

Spółdzielnia Pracy Instalacyjno - Stolarskiej z odp. udz. w Słupsku. Likwidatorzy: Stanisław Majewski, Słupsk, ul. Niemcewicza 20 i Edmund Narożny, Słupsk, ul. Partyzantów 13. (32 936).

Warszawska Spółdzielnia Harcerska „Harcówka“ z odp. udz. Warszawa ul. Daszyńskiego 17. (37/949).

Składnica Instalatorów Centrala Materiałów Do Urządzeń Zdrowotnych i Ciepłych, Spółdzielnia Pracy i Użytkowników z odp. udz. Warszawa, ul. Marszałkowska 58 m. 20. Likwidatorzy: B. Chybowski, F. Kowalski, M. Płoszajski. (35 943).

Harcerska Spółdzielnia Artykułów Sportowych i Włókienniczo-Galanteryjnych z odp. udz. w Radomiu. Pretensje zgłaszać na ręce likwidatorów — Radom, ul. Żeromskiego 62/64. (36/944).

Upadłość.

Sąd Okręgowy w Słupsku 30.XII.1949. I. U. 3/49 ogłasza upadłość Spółdzielni pod nazwą Spółdzielnia Pracy i Użytkowników „Ocet Słupski“ z odp. udz. w Słupsku w dniu 20 grudnia 1949 r. Ustanawia Sędzią Komisarzem Upadłości — Sędziego Sądu Okręgowego Kazimierza Rottera, zaś Syndykiem Upadłości — adwokata Zbigniewa Brosza, Sławno, ul. Rapańskiego 8. Spółdz. Pracy i Użytk. wzywa wierzycieli upadłej spółdzielni by zgłosili swe wierzitelności w terminie 3 miesięcznym od dnia ukazania się publicznego ogłoszenia w Monitorze Polskim. (13/800).

Cennik ogłoszeń rejestrowanych. Wykreślenie spółdzielni z rejestru (likwidacja) ryczałt zł. 1.200.—. Wszelkie inne ogłoszenia nie objęte ryczałtem 35 zł za jedno słowo.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Wyплаты za ogłoszenia rejestrowe przyjmuje P.K.O. konto I-12960.

Prenumerata roczna zł 1.200.— numer pojedynczy zł 100.— Konto PKO W-wa I-7560 „Monitor Spółdzielczy“

Adres Redakcji: Warszawa, Nowy Świat 53, tel. 713-88, Adres Administracji: Warszawa, Bielańska 18, tel. 808-10

Redaguje Komitet. Wydawca: Centralny Związek Spółdzielczy.

Druk PWZG Warszawa, Tamka 3. 12000. Zam. 645. B-101956.